

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

การศึกษาเรื่องความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการของสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ สมุทรปราการ ได้แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การประเมินศักยภาพพื้นที่ของสวนศรีนครเขื่อนขันธ์สำหรับการเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและเป็นแหล่งศึกษาธรรมชาติสำหรับประชาชน

ส่วนที่ 2 ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม โดยทั่วไปของผู้มาใช้ประโยชน์

ส่วนที่ 3 ลักษณะการเดินทางและพฤติกรรมของผู้มาใช้ประโยชน์

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและความต้องการเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก และการให้บริการ

ส่วนที่ 5 การทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม และพฤติกรรมของผู้มาใช้ประโยชน์กับความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการของสวนศรีนครเขื่อนขันธ์

ส่วนที่ 1 การประเมินศักยภาพพื้นที่ของสวนศรินครเขื่อนจันท์

การวางแผนพัฒนาสวนสาธารณะแห่งใดแห่งหนึ่ง จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์และกำหนดศักยภาพของพื้นที่ ดังนั้นการวางแผนพัฒนาสวนศรินครเขื่อนจันท์จึงจำเป็นต้องทราบถึงศักยภาพของพื้นที่ว่ามีศักยภาพมากน้อยเพียงใดสำหรับการเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและเป็นแหล่งศึกษาธรรมชาติสำหรับประชาชนตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสวนสาธารณะแห่งนี้ ดังนั้นจึงต้องมีการประเมินศักยภาพพื้นที่ของสวนศรินครเขื่อนจันท์ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการประเมินด้วยตนเองโดยวิธีการทำ checklist ในแบบประเมินที่จัดทำขึ้น (ภาคผนวก) โดยข้อมูลที่ใช้ในการประเมินได้มาจากข้อเท็จจริง ทั้งจากการสังเกต จากการตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง คือ คุณสุเมธ ศิริลักษณ์ นักวิชาการป่าไม้ 8 ว. และ คุณอภิรัตน์ พิรุฬห์ นักวิชาการเผยแพร่ จากหน่วยงานในสังกัดกรมป่าไม้ โดยมีรายละเอียดผลการประเมินในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ขนาดของพื้นที่เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน

เมื่อพิจารณาขนาดพื้นที่ที่จะสามารถรองรับการใช้ประโยชน์ได้เพียงใดนั้น ในการศึกษาครั้งนี้จะพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานพื้นที่สวนสาธารณะของสุรเชษฐ์ และคณะ (2537) คือ ขนาดพื้นที่สวนสาธารณะ 2.5 ไร่ ต่อประชากร 1,000 คน ซึ่งเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบขนาดพื้นที่สวนศรินครเขื่อนจันท์ กับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด พบว่า สวนศรินครเขื่อนจันท์มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 148 ไร่ ซึ่งสามารถรองรับจำนวนผู้มาใช้ประโยชน์ได้ถึง 59,200 คน และเมื่อพิจารณาสถิติผู้มาใช้ประโยชน์ปี 2547 (ตารางที่ 1) พบว่า มีผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรินครเขื่อนจันท์เฉลี่ยประมาณ 1,870 คน/สัปดาห์ หรือประมาณ 273 คน/วัน จะเห็นได้ว่าสวนสาธารณะแห่งนี้มีขนาดพื้นที่เพียงพอต่อปริมาณการใช้ประโยชน์ในปัจจุบันและยังสามารถรองรับจำนวนผู้มาใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้นได้อีก จึงจัดได้ว่าขนาดพื้นที่เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการใช้ประโยชน์ปัจจุบันพบว่ามีศักยภาพในระดับสูง (คะแนน = 4)

2. เส้นทางคมนาคมทางน้ำที่เข้าถึงพื้นที่สวน

สวนสาธารณะแห่งนี้สามารถเดินทางเข้าถึงได้ทุกฤดูกาลทั้งทางบก และทางน้ำ โดยการคมนาคมทางน้ำนั้น สามารถนั่งเรือข้ามฟากจากเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ได้หลายท่า แต่ท่าที่สะดวกที่สุด และใกล้สวนศรินครเขื่อนจันท์มากที่สุด คือ ขึ้นเรือที่ท่าเทียบเรือวัดคลองเตยนอก ใกล้กรมศุลกากร ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยามาขึ้นที่ท่าเทียบเรือบางกะเจ้า (ท่ากำนันขาว) แล้วสามารถเดินเท้า

ไปถึงพื้นที่สวนได้ หรือนั่งมอเตอร์ไซด์รับจ้างก็ได้ ระยะทางประมาณ 500 เมตร แต่มีข้อจำกัดในเรื่องของจำนวนเรือรับ-ส่ง ที่ยังมีจำนวนน้อย จึงจัดว่ามีศักยภาพในระดับปานกลาง (คะแนน = 3)

3. เส้นทางการคมนาคมทางบกที่เข้าถึงพื้นที่สวน

เส้นทางการคมนาคมทางบกไปยังสวนสาธารณะแห่งนี้ แม้ว่าจะค่อนข้างแคบและคดเคี้ยว ต้องใช้ความระมัดระวังในการขับขี่พอสมควร แต่สภาพถนนคิมีพื้นผิวเรียบเพราะเป็นถนนซีเมนต์อย่างดี ทำให้สามารถเดินทางเข้าถึงพื้นที่สวนได้ทุกฤดูกาล และเดินทางไปได้ทั้งการเดินเท้าจากละแวกใกล้เคียง หรือโดยรถจักรยาน รถจักรยานยนต์ รถยนต์ส่วนตัวและรถโดยสารประจำทาง แต่มีข้อจำกัดคือ สวนสาธารณะแห่งนี้ไม่ได้ตั้งอยู่ที่ถนนสายหลักที่รถโดยสารประจำทางวิ่งผ่าน ทำให้ผู้ที่เดินทางโดยรถโดยสารประจำทางจะต้องเดินเท้าหรือใช้บริการมอเตอร์ไซด์รับจ้างต่อไปอีก จึงจัดให้เส้นทางการคมนาคมทางบกที่เข้าถึงพื้นที่สวนมีศักยภาพในระดับปานกลาง (คะแนน = 3)

4. การจัดแบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วนอย่างเหมาะสมในการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง

ในการแบ่งเขตการจัดการพื้นที่สวนสาธารณะนั้น วัชร (2536) ได้สรุปแนวความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการแบ่งเขตการจัดการ (management zoning) สวนสาธารณะไว้ 3 ส่วน คือ (1) เขตบริการ เป็นเขตที่จัดไว้เพื่อรองรับการพัฒนาสิ่งก่อสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวกประเภทต่างๆ ได้แก่ อาคารในส่วนของการบริหาร ศูนย์ประชาสัมพันธ์ผู้มาใช้บริการ ห้องน้ำ ร้านอาหาร ที่จอดรถ เป็นต้น (2) เขตันทนาการแบบสงบเงียบ เป็นเขตสำหรับการพักผ่อนที่ไม่ใช้การออกกำลังกายหรือออกกำลังกาย แต่เป็นบริเวณของการพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งใกล้ชิดกับธรรมชาติ ให้ความสงบและร่มรื่น เช่น การปิกนิก การนั่งเล่น (3) เขตันทนาการแบบใช้พลังกำลัง เป็นเขตการพักผ่อนที่ต้องการออกกำลังกาย ได้แก่ การเดิน วิ่ง จักรยาน เป็นต้น

สวนศรีนครเขื่อนขันธ์มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง คือ เพื่อใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และเป็นแหล่งศึกษาธรรมชาติสำหรับประชาชน ซึ่งหากพิจารณาการแบ่งเขตการจัดการพื้นที่ของวัชร พบว่า สวนศรีนครเขื่อนขันธ์มีการแบ่งเขตการจัดการเป็นไปตามแนวทางของวัชร และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสวน โดยสวนนี้จะแบ่งพื้นที่เป็น 3 บริเวณหลัก (ภาพที่ 6) คือ

4.1 เขตบริการ อยู่บริเวณด้านหน้าติดกับประตูเข้า-ออกของสวน ซึ่งสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ มีการพัฒนาสิ่งก่อสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวก แก่เจ้าหน้าที่และ เพื่อให้บริการแก่ผู้มาใช้ประโยชน์ ได้แก่ อาคารที่ทำการของเจ้าหน้าที่ อาคารอเนกประสงค์ และ ห้องน้ำ/ห้องสุขา

4.2 เขตนันทนาการ ซึ่งแบ่งเป็นเขตนันทนาการแบบสงบเงียบ (passive recreation zone) เป็นเขตที่มีพื้นที่มากที่สุดของสวน เนื่องจากสภาพส่วนใหญ่ของสวนมีความร่มรื่น สวยงาม มีต้นไม้หลากหลายชนิดพันธุ์ มีไม้ดอกไม้ประดับ สนามหญ้า เก้าอี้สำหรับนั่งพักผ่อน ศาลาริมน้ำ สระน้ำขนาดใหญ่ น้ำพุ ซึ่งเหมาะสำหรับประกอบกิจกรรมเพื่อการพักผ่อนแบบไม่ใช้การออกแรง หรือออกกำลังกาย (passive recreation) รวมทั้งเพื่อศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติด้วย เช่น การเดินเล่น/ชมวิวทิวทัศน์ การนั่งพักผ่อน การให้อาหารปลา การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับต้นไม้และ สิ่งแวดล้อมทั่วไป แต่ปัจจุบันพบว่ายังไม่มี ความชัดเจนในการแบ่งเขตนันทนาการแบบสงบเงียบ แยกจากเขตบริการ โดยเฉพาะบริเวณสนามหญ้าสำหรับนั่งพักผ่อนจะสามารถมองเห็นได้อย่าง ชัดเจนจากเขตบริการ ทำให้ผู้มาใช้ประโยชน์ไม่มีความสงบ และขาดความเป็นส่วนตัว ส่วนเขต นันทนาการแบบใช้พลังกำลัง (active recreation zone) ได้แก่ บริเวณที่เป็นลานสำหรับกิจกรรม รำกระบอง ซึ่งอยู่ด้านหน้าใกล้กับประตูเข้า-ออก และบริเวณที่เป็นสนามกีฬา 1 แห่ง ซึ่งทางสวน ได้มีการจัดแบ่งพื้นที่ที่เป็นสนามกีฬาแยกจากเขตนันทนาการแบบสงบเงียบ เพราะจัดเป็นเขต นันทนาการแบบใช้พลังกำลัง ซึ่งจะมีเสียงดังเพราะต้องออกกำลังกายมาก โดยมีการปลูกต้นไม้เพื่อเป็น ฉากบังตา และช่วยลดเสียงเพื่อป้องกันความขัดแย้งระหว่างกิจกรรม และภายในสวนยังมีถนน/ ทางเดินเท้าสำหรับเดินหรือวิ่งออกกำลังกายได้ทั่วทั้งสวนอีกด้วย

4.3 เขตพื้นที่ในเชิงอนุรักษ์ ปัจจุบันยังไม่มีการแบ่งเขตนี้ ออกมาอย่างชัดเจน แต่เมื่อ พิจารณาสภาพพื้นที่ของสวน พบว่า บริเวณพื้นที่ทางด้านหลังที่อยู่ใกล้กับหอชมวิว เป็นพื้นที่ที่ เหมาะสมที่จะจัดให้เป็นเขตพื้นที่ในเชิงอนุรักษ์ เนื่องจากเป็นบริเวณที่มีความสงบ และมีความเป็น ธรรมชาติอยู่อย่างมาก ประกอบกับยังไม่มีการพัฒนาสิ่งก่อสร้างขึ้นมามากนัก ซึ่งหากมีการกำหนด เขตพื้นที่นี้อย่างชัดเจนแล้ว การเข้าไปใช้ประโยชน์ในเขตนี้อาจจะอนุญาตเฉพาะการเข้าไปเพื่อ ศึกษาธรรมชาติ หรือเพื่อประกอบกิจกรรมที่ไม่กระทบกระเทือนต่อสภาพธรรมชาติ เช่น กิจกรรม ศึกษาพันธุ์ไม้ หรือกิจกรรมดูนก เป็นต้น จะเห็นได้ว่าการกำหนดเขตพื้นที่ในเชิงอนุรักษ์นั้นนอกจาก จะเป็นการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมแล้ว ยังใช้เป็นแหล่งศึกษาธรรมชาติสำหรับประชาชนทั่วไปอีกด้วย

สรุปแล้วในการแบ่งเขตการจัดการพื้นที่ดังกล่าว พบว่า สวนศรีนครเขื่อนขันธ์มีการจัดแบ่งพื้นที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งพอสมควร กล่าวคือ มีการแบ่งเขตพื้นที่ที่ตอบสนองต่อการใช้ประโยชน์ในด้านการพักผ่อนหย่อนใจและยังตอบสนองต่อการอนุรักษ์ด้วย เพียงแต่การแบ่งเขตพื้นที่ยังไม่มีความชัดเจนมากนัก ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการจัดแบ่งพื้นที่ในการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ของสวนสาธารณะแห่งนี้มีศักยภาพในระดับปานกลาง (คะแนน = 3)

ภาพที่ 6 แสดงการแบ่งเขตการจัดการพื้นที่ (management zoning)

5. สภาพความร่วมมือกันของพื้นที่สวน

สวนศรีนครเขื่อนขันธ์จัดได้ว่ามีสภาพความร่วมมือกันมาก เนื่องจากว่า เป็นสวนสาธารณะที่ปรับปรุงมาจากพื้นที่สวนเกษตรดั้งเดิม คือ พื้นที่เดิมก่อนที่จะจัดสร้างเป็นสวนสาธารณะแห่งนี้มีสภาพเป็นสวนมะพร้าว สวนหมาก เมื่อมีการจัดสร้างเป็นสวนสาธารณะก็ยังคงสภาพของสวนเดิมไว้ ประกอบกับมีการปลูกต้นไม้ และไม้ดอกไม้ประดับขึ้นเพิ่มเติม มีสนามหญ้าเพื่อใช้สำหรับนั่งพักผ่อน ทำให้สภาพสวนมีความร่วมมือกัน ผู้มาใช้ประโยชน์สามารถนั่งพักผ่อนใต้ร่มเงาของต้นไม้ได้ สี่เขียวของต้นไม้และสนามหญ้าทำให้รู้สึกสบายตา มีสระน้ำขนาดใหญ่ที่มีปลาหลายชนิด ผู้มาใช้ประโยชน์สามารถเพลิดเพลินกับกิจกรรมการให้อาหารปลา และยังมีโอกาสพบเห็นนกหลากหลายชนิดอาศัยอยู่ในบริเวณนี้ เช่น นกกระเต็น และนกกระยาง เป็นต้น เป็นการช่วยสร้างบรรยากาศความมีชีวิตชีวาแก่สวนสาธารณะแห่งนี้ และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้มาใช้ประโยชน์ได้สัมผัสและใกล้ชิดกับธรรมชาติอีกด้วย จึงจัดได้ว่าสภาพความร่วมมือกันของพื้นที่สวนศรีนครเขื่อนขันธ์มีศักยภาพในระดับสูงมาก (คะแนน = 5)

6. สภาพภูมิทัศน์โดยรวมของพื้นที่สวน

สภาพภูมิทัศน์ หมายถึง ภาพทิวทัศน์ที่ปรากฏแก่สายตา โดยอาจจะเกิดจากสภาพตามธรรมชาติ หรือมนุษย์เป็นผู้ลอกเลียนแบบหรือบรรจงสร้างสรรค์ขึ้น จากการสังเกตพบว่า สวนศรีนครเขื่อนขันธ์มีสภาพภูมิทัศน์ที่สวยงามเป็นเอกลักษณ์ พื้นที่บางจุดยังคงสภาพท้องร่องของสวนหมากและสวนมะพร้าวไว้ให้เห็นเด่นชัด และมีการจัดสร้างสิ่งก่อสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวกที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ ใช้วัสดุที่ไม่ขัดตา มีการปลูกต้นไม้ ไม้ดอกไม้ประดับขึ้นเพิ่มเติมเพื่อความสวยงาม ประกอบกับมีสระน้ำขนาดใหญ่ที่เปิดโล่ง ทำให้ภาพทิวทัศน์ที่ปรากฏแก่สายตาให้ความรู้สึกปลอดโปร่ง ผ่อนคลาย และพื้นที่ทางด้านหลังของสวนสาธารณะแห่งนี้ยังมีหอคมวิวิ ซึ่งมีความสูงประมาณ 7 เมตร เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้มาใช้ประโยชน์ได้ชื่นชมทัศนียภาพของสวนด้วยระดับความสูงที่แตกต่างกัน และสามารถมองเห็นทิวทัศน์ของสวนได้โดยรอบ และหอคมวิวียังสามารถใช้เป็นที่สำหรับดูนกได้อีกด้วย

แต่สภาพพื้นที่สวนทางด้านหลังถัดจากหอคมวิวียังไม่ค่อยสวยงามนัก เนื่องจากเดิมพื้นที่บริเวณนี้เคยจัดสร้างเป็นสวนหึ่งห้อย แต่ขาดแคลนงบประมาณในการดูแล และขาดการวางแผนการดำเนินงานที่ต่อเนื่องทำให้บริเวณนี้มีสภาพกร้าง ไม่มีการตกแต่งหรือดูแลรักษาต้นไม้ แต่จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า บริเวณนี้จะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้มาใช้ประโยชน์มากนัก เพราะเป็น

พื้นที่ที่อยู่ด้านในสุดของสวน ผู้มาใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่มักจะไม่ได้เข้าไปใช้ประโยชน์อยู่แล้ว เพราะค่อนข้างไกลและอยู่ลึกตาคนทำให้ผู้มาใช้ประโยชน์รู้สึกไม่ปลอดภัย แต่ถ้าหากมีการปรับปรุงพื้นที่บริเวณนี้ก็จะเป็นการช่วยปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ให้ดียิ่งขึ้น เมื่อพิจารณาสภาพภูมิทัศน์โดยรวมของสวน พบว่า สวนสาธารณะแห่งนี้จะเน้นความเป็นธรรมชาติและความเป็นสีเขียวสดใสน่าตา ตอบสนองต่อความรู้สึกในการสัมผัสธรรมชาติได้ดี เนื่องจากมีการรักษาสภาพต้นไม้เดิมไว้มากที่สุด จึงจัดได้ว่าสภาพภูมิทัศน์โดยรวมของพื้นที่สวนศรีนครเขื่อนขันธ์มีศักยภาพในระดับสูง (คะแนน = 4)

ภาพที่ 7 สภาพภูมิทัศน์ภายในพื้นที่สวนศรีนครเขื่อนขันธ์

7. ความหลากหลายของกิจกรรมนันทนาการที่มีความเป็นไปได้ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์

สวนสาธารณะ โดยทั่วไปจะมีลักษณะเป็นพื้นที่สีเขียวที่ร่มรื่น มีการออกแบบพื้นที่เพื่อการเกิดกิจกรรมนันทนาการที่หลากหลายทั้ง กิจกรรมนันทนาการแบบที่ไม่ใช้การออกกำลังกายหรือออกกำลังกาย (passive recreation) และกิจกรรมนันทนาการที่ต้องใช้แรง มีการออกกำลังกาย (active recreation) สวนศรีนครเขื่อนขันธ์ ก็มีกิจกรรมที่หลากหลายพอสมควรทั้ง เดินเล่น/ชมวิวทิวทัศน์ นั่งพักผ่อน/พูดคุยกัน ให้อาหารปลา ปิกนิก เดิน/วิ่งออกกำลังกาย ไร่กระบอง เล่นตะกร้อ วอลเลย์บอล ฟุตซอล เป็นต้น ซึ่งสภาพพื้นที่สวนศรีนครเขื่อนขันธ์มีความเป็นไปได้ที่จะจัดให้มีกิจกรรมอื่นๆ ขึ้นได้อีก เช่น กิจกรรมดูนก เนื่องจากสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ มีสภาพความเป็นธรรมชาติอยู่มาก มีต้นไม้ที่ให้ความร่มรื่น และเป็นแหล่งอาหารของนกชนิดต่างๆ และสภาพพื้นที่สวนทางด้านหลังที่เดิมเคยปลูกต้นลำพูเพื่อจัดสร้างเป็นสวนหึ่งห้อย แต่ปัจจุบันมีสภาพกร้าง หากได้รับการพัฒนา ปรับปรุงพื้นที่ ก็จะสามารถจัดกิจกรรมดูหึ่งห้อยได้ เพราะนอกจากจะเป็นการให้ความรู้แก่ผู้มาใช้ประโยชน์แล้ว ยังให้ความเพลิดเพลินอีกด้วย และภายในสวนยังมีสระน้ำขนาดใหญ่ ที่สามารถจัดให้มีการให้บริการพายเรือหรือปั่นจักรยานน้ำเหมือนสวนสาธารณะแห่งอื่นๆ ได้

จะเห็นได้ว่าลักษณะพื้นที่สวนศรีนครเขื่อนขันธ์มีศักยภาพเพียงพอที่จะจัดกิจกรรมต่างๆ ขึ้นหลากหลาย ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการดึงดูดให้มีผู้มาใช้ประโยชน์เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สวนสาธารณะแห่งนี้ เป็นแหล่งที่สามารถอำนวยความสะดวกสูงสุดในด้านการพักผ่อนหย่อนใจและเป็นแหล่งศึกษาระรรมชาติ สำหรับประชาชนตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง จึงสรุปได้ว่าความหลากหลายของกิจกรรมนันทนาการ ที่มีความเป็นไปได้ในสวนสาธารณะแห่งนี้มีความเป็นไปได้มาก จึงจัดว่ามีศักยภาพในระดับสูง (คะแนน = 4)

8. โอกาสที่จะเกิดภัยคุกคามจากการใช้ที่ดินหรือการพัฒนาโดยรอบต่อสิ่งแวดล้อมของพื้นที่สวน

เนื่องจากพื้นที่สวนศรีนครเขื่อนขันธ์มีลักษณะเป็นสวนสาธารณะที่มีที่พักอาศัยอยู่ ล้อมรอบ โดยไม่มีรั้วกั้นที่ชัดเจน มีเพียงคลองซึ่งมีลักษณะเป็นท้องร่องสวนกั้นระหว่างเขตที่พักอาศัยและเขตพื้นที่สวน และบางส่วนของพื้นที่สวนศรีนครเขื่อนขันธ์ มีการทำสะพานข้ามท้องร่อง จากเขตที่พักอาศัยมายังพื้นที่สวน เพื่ออาศัยเป็นเส้นทางสัญจรอีกด้วย ทำให้โอกาสที่จะเกิดภัย คุกคามจากการใช้ที่ดินหรือการพัฒนาโดยรอบต่อสิ่งแวดล้อมของพื้นที่สวนสาธารณะแห่งนี้มีมาก จึงจัดว่ามีศักยภาพในระดับต่ำ (คะแนน = 2)

9. ความพร้อมในการบริหารจัดการและบำรุงรักษาพื้นที่สวน

ความพร้อมในการบริหารจัดการและบำรุงรักษาพื้นที่สวน โดยพิจารณาจากหน่วยงาน รับผิดชอบ บุคลากร งบประมาณ และแผนงาน/โครงการต่างๆ สามารถสรุปได้ดังนี้

9.1 หน่วยงานรับผิดชอบ เนื่องจากสวนศรีนครเขื่อนขันธ์เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ สวนกลางมหานคร ดังนั้นหน่วยงานรับผิดชอบจึงเป็นหน่วยงานเดียวกัน โดยหน่วยงานแรกที่เป็น ผู้รับผิดชอบตั้งแต่ เริ่มโครงการจนถึงปี 2546 คือ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต่อมาได้โอนภารกิจในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการสวนกลางมหานคร ซึ่งรวมถึงงานการ ดูแล และบำรุงรักษาสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เมื่อวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2546 โดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้จัดตั้งหน่วยงานเฉพาะขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ โดยใช้ชื่อว่าศูนย์จัดการพื้นที่สีเขียวเชิง นิเวศนครเขื่อนขันธ์ อยู่ภายใต้สังกัดส่วนเพาะชำกล้าไม้ สำนักจัดการและฟื้นฟูพื้นที่ป่าอนุรักษ์ และ เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2548 ได้มอบงานศูนย์จัดการพื้นที่สีเขียวเชิงนิเวศนครเขื่อนขันธ์ให้กรมป่าไม้

ดำเนินการต่อ จะเห็นได้ว่าในระยะเวลาเพียงไม่กี่ปีได้มีการมอบภารกิจการบริหารจัดการพื้นที่ระหว่างหลายหน่วยงาน ส่งผลให้การดำเนินงานขาดความต่อเนื่อง และไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

9.2 บุคลากร สวนศรีนครเขื่อนขันธ์มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบรวมทั้งสิ้น 15 คน ซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการ 2 คน ซึ่งมีใช้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานประจำของสวน พนักงาน 12 คน และ ลูกจ้างชั่วคราว 1 คน ซึ่งจัดว่ายังไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และยังขาดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความชำนาญ เฉพาะด้านในงานด้านนันทนาการและสวนสาธารณะ เพราะนอกเหนือจากการดูแลรักษาพื้นที่สวนให้มีความเป็นธรรมชาติ สะอาด สวยงามอยู่เสมอแล้ว จำเป็นต้องมีเจ้าหน้าที่ที่คอยอำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำและอธิบายให้ความเข้าใจแก่ผู้มาใช้บริการ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่คอยดูแลรักษาความปลอดภัยด้วย

9.3 งบประมาณ งบประมาณที่สวนศรีนครเขื่อนขันธ์ได้รับจัดสรรมีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการ อีกทั้งมักมีความล่าช้า ผู้บริหารพื้นที่จึงจำเป็นต้องประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดสมุทรปราการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ขอสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการพัฒนาพื้นที่ ซึ่งสามารถแก้ปัญหาได้ในระดับหนึ่ง

9.4 นโยบาย แผนงาน/โครงการต่างๆ ด้านนโยบาย แผนงานหรือโครงการต่างๆ พบว่ายังขาดการวางแผนที่แน่นอน นโยบายไม่ชัดเจน และไม่มีการวางแผนระยะยาวในการดำเนินกิจกรรม อาจเป็นเพราะมีการเปลี่ยนแปลงหน่วยงานรับผิดชอบบ่อยครั้งทำให้แผนการดำเนินงานขาดความต่อเนื่อง ส่วนใหญ่โครงการต่างๆ จะเป็นโครงการที่เกิดจากการประสานความร่วมมือกันระหว่างสวนศรีนครเขื่อนขันธ์กับศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดสมุทรปราการ โดยการเขียนโครงการนำเสนอ ซึ่งโครงการที่เขียนเสนอไปและได้รับอนุมัติงบประมาณแล้วมี 2 โครงการ ได้แก่

1) โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวและออกกำลังกายในพื้นที่สีเขียวเชิงนิเวศนครเขื่อนขันธ์ ซึ่งได้รับอนุมัติงบประมาณจำนวน 2,000,000 บาท และดำเนินการไปแล้วเมื่อวันที่ 3-25 ธันวาคม 2548

2) โครงการซ่อมแซมสิ่งก่อสร้างและปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ “สวนศรีนครเขื่อนขันธ์” ได้รับอนุมัติงบประมาณจำนวน 3,300,000 บาท ซึ่งระยะเวลาดำเนินการคือ ปีงบประมาณ 2550 ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2549-เดือนกันยายน 2550

ซึ่งเมื่อพิจารณาหน่วยงานรับผิดชอบ บุคลากร งบประมาณ และแผนงาน/โครงการต่างๆ สรุปได้ว่าปัจจุบันสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ยังมีความพร้อมน้อยในการจัดการและบำรุงรักษาพื้นที่สวน จึงจัดว่ามีศักยภาพในระดับต่ำ (คะแนน = 2)

ดังนั้นจึงสรุปภาพรวมจากการประเมินศักยภาพพื้นที่สวนศรีนครเขื่อนขันธ์ในปัจจัยต่างๆ โดยนำค่าคะแนนศักยภาพของแต่ละปัจจัยมาหาค่าเฉลี่ย พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยของศักยภาพเท่ากับ 3.33 เมื่อเปรียบเทียบกับระดับศักยภาพที่ได้จัดระดับไว้ แสดงให้เห็นว่าสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ มีศักยภาพพื้นที่สำหรับการเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและเป็นแหล่งศึกษารวมชาติสำหรับประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีระดับศักยภาพของปัจจัยด้านสภาพความร่มรื่นของพื้นที่สวนอยู่ในระดับสูงมาก และปัจจัยด้านโอกาสที่จะเกิดภัยคุกคามจากการใช้ที่ดินหรือการพัฒนา โดยรอบต่อสิ่งแวดล้อมของพื้นที่สวน รวมทั้งปัจจัยด้านความพร้อมในการจัดการและบำรุงรักษาพื้นที่สวนอยู่ในระดับต่ำ รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สรุปการประเมินศักยภาพของพื้นที่สวนศรีนครเขื่อนขันธ์สำหรับการเป็นสถานที่
พักผ่อนหย่อนใจและเป็นแหล่งศึกษาธรรมชาติสำหรับประชาชน

ปัจจัยในการประเมินศักยภาพ	ระดับศักยภาพ	ค่าคะแนนศักยภาพ
1. ขนาดของพื้นที่สวนสาธารณะเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน	สูง	4
2. เส้นทางคมนาคมทางน้ำที่เข้าถึงพื้นที่สวน	ปานกลาง	3
3. เส้นทางคมนาคมทางบกที่เข้าถึงพื้นที่สวน	ปานกลาง	3
4. การจัดแบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วนอย่างเหมาะสมในการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง	ปานกลาง	3
5. สภาพความร่มรื่นของพื้นที่สวนสาธารณะ	สูงมาก	5
6. สภาพภูมิทัศน์โดยรวมของพื้นที่สวนสาธารณะ	สูง	4
7. ความหลากหลายของกิจกรรมนันทนาการที่มีความเป็นไปได้ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์	สูง	4
8. โอกาสที่จะเกิดภัยคุกคามจากการใช้ที่ดินหรือการพัฒนาโดยรอบต่อสิ่งแวดล้อมของพื้นที่สวนสาธารณะ	ต่ำ	2
9. ความพร้อมในการจัดการและบำรุงรักษาพื้นที่สวน	ต่ำ	2
รวม		30
ระดับศักยภาพของสวนโดยสรุป		$30/9 = 3.33$

หมายเหตุ: 1.00-2.33 หมายถึง มีศักยภาพต่ำ

2.34-3.67 หมายถึง มีศักยภาพปานกลาง

3.68-5.00 หมายถึง มีศักยภาพสูง

ส่วนที่ 2 ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมโดยทั่วไปของผู้มาใช้ประโยชน์

ข้อมูลลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมโดยทั่วไปของผู้มาใช้ประโยชน์ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ลักษณะที่พักอาศัย ภูมิลำเนาหรือบ้านเกิด และจังหวัดที่พักอาศัยในปัจจุบัน ได้ผลการศึกษาดังนี้

เพศ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ เป็นเพศหญิงและเพศชายในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 51.10 ที่เหลือเป็นเพศชายร้อยละ 48.90 (โดยพบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 55.00 ที่เหลือเป็นเพศหญิงร้อยละ 45.00 และสำหรับผู้มาใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 54.20 ที่เหลือเป็นเพศชาย ร้อยละ 45.80) รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ จำแนกตามเพศ

เพศ	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์- อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ชาย	33 (55.00)	55 (45.80)	88 (48.90)
หญิง	27 (45.00)	65 (54.20)	92 (51.10)
รวม (ร้อยละ)	60 (100.00)	120 (100.00)	180 (100.00)

อายุ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาคืออายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.60 สำหรับกลุ่มที่พบน้อยที่สุดคือ กลุ่มผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.30 (โดยพบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์

ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมามีอายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.30 และกลุ่มอายุที่พบน้อยที่สุดคือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.70 และสำหรับ ผู้มาใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็น ร้อยละ 35.00 รองลงมามีอายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.20 สำหรับกลุ่มที่พบน้อยที่สุดคือ กลุ่ม ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.80) รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ จำแนกตามอายุ

อายุ	วันจันทร์ - ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ต่ำกว่า 20 ปี	20 (33.30)	35 (29.20)	55 (30.60)
21-30 ปี	21 (35.00)	42 (35.00)	63 (35.00)
31-40 ปี	7 (11.70)	24 (20.00)	31 (17.20)
41-50 ปี	4 (6.70)	12 (10.00)	16 (8.90)
มากกว่า 50 ปี	8 (13.30)	7 (5.80)	15 (8.30)
รวม (ร้อยละ)	60 (100.00)	120 (100.00)	180 (100.00)

หมายเหตุ: วันจันทร์-ศุกร์ มีอายุเฉลี่ย 30 ปี

วันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ มีอายุเฉลี่ย 29 ปี

สถานภาพสมรส

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็น ร้อยละ 60.00 รองลงมามีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 35.00 สำหรับกลุ่มที่พบน้อยที่สุด คือ ผู้มา ใช้ประโยชน์ที่มีสถานภาพหย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 5.00 (โดยพบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ ในวันจันทร์-ศุกร์ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 65.00 รองลงมามีสถานภาพสมรส คิด

เป็นร้อยละ 31.70 สำหรับกลุ่มที่พบน้อยที่สุด คือ ผู้มาใช้ประโยชน์ที่มีสถานภาพหย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 3.30 และสำหรับผู้มาใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 57.50 รองลงมามีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 36.70 สำหรับกลุ่มที่พบน้อยที่สุด คือ ผู้มาใช้ประโยชน์ที่มีสถานภาพหย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 5.80) รายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพ	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
โสด	39 (65.00)	69 (57.50)	108 (60.00)
สมรส	19 (31.70)	44 (36.70)	63 (35.00)
หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่	2 (3.30)	7 (5.80)	9 (5.00)
รวม (ร้อยละ)	60 (100.00)	120 (100.00)	180 (100.00)

ระดับการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 29.80 รองลงมามีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 28.70 สำหรับระดับการศึกษาที่พบน้อยที่สุด คือ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.90 (โดยพบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 37.30 รองลงมามีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 27.10 สำหรับระดับการศึกษาที่พบน้อยที่สุด คือ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 1.70 และผู้มาใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 29.40

รองลงมา มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 26.10 สำหรับระดับการศึกษาที่พบน้อยที่สุด คือ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 5.00) รายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	วันจันทร์ - ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ประถมศึกษา	5 (8.50)	8 (6.70)	13 (7.30)
มัธยมศึกษาตอนต้น	8 (13.60)	17 (14.30)	25 (14.00)
มัธยมศึกษาตอนปลาย	22 (37.30)	31 (26.10)	53 (29.80)
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	7 (11.90)	22 (18.50)	29 (16.30)
ปริญญาตรี	16 (27.10)	35 (29.40)	51 (28.70)
สูงกว่าปริญญาตรี	1 (1.70)	6 (5.00)	7 (3.90)
รวม (ร้อยละ)	59 (100.00)	119 (100.00)	178 (100.00)

หมายเหตุ: มีผู้ไม่ตอบ 2 คน

อาชีพ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ เป็นนักเรียน/นักศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.80 รองลงมา คือ ผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของเอกชน คิดเป็นร้อยละ 21.10 สำหรับอาชีพที่พบน้อยที่สุด คือ อาชีวนักวิจัย และเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 1.10 (โดยพบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมาเป็นแม่บ้าน/พ่อบ้าน/ว่างงาน/เกษียณอายุ คิดเป็นร้อยละ 18.30 และไม่พบพนักงาน

รัฐวิสาหกิจมาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ และสำหรับผู้มาใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 34.20 รองลงมาเป็นพนักงาน/ลูกจ้างของเอกชน คิดเป็นร้อยละ 24.20 และไม่พบอาชีพนักวิจัยและเกษตรกร มาใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์) รายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
นักเรียน/นักศึกษา	18 (30.00)	41 (34.20)	59 (32.80)
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจ	10 (16.70)	13 (10.80)	23 (12.80)
รับจ้างทั่วไป	6 (10.00)	14 (11.70)	20 (11.10)
รับราชการ/ลูกจ้างหน่วยงาน ราชการ	4 (6.70)	12 (10.00)	16 (8.90)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-	4 (3.30)	4 (2.20)
พนักงาน/ลูกจ้างของเอกชน	9 (15.00)	29 (24.20)	38 (21.10)
แม่บ้าน/พ่อบ้าน/ว่างงาน/ เกษียณอายุ	11 (18.30)	7 (5.80)	18 (10.00)
นักวิจัย และเกษตรกร	2 (3.30)	-	2 (1.10)
รวม	60	120	180
(ร้อยละ)	(100.00)	(100.00)	(100.00)

รายได้ต่อเดือน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 37.10 รองลงมาได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 28.70 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีรายได้พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.80 (โดยพบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 39.70 รองลงมาได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 24.10 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 15,001-20,000 บาท/เดือน พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.70 และผู้มาใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 35.80 รองลงมาได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 30.80 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีรายได้พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.80)

รายละเอียดดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ไม่มีรายได้	4 (6.90)	1 (0.80)	5 (2.80)
ต่ำกว่า 5,000	23 (39.70)	43 (35.80)	66 (37.10)
5,000 – 10,000	14 (24.10)	37 (30.80)	51 (28.70)
10,001 – 15,000	12 (20.70)	17 (14.20)	29 (16.30)
15,001 – 20,000	1 (1.70)	10 (8.30)	11 (6.20)
มากกว่า 20,000	4 (6.90)	12 (10.00)	16 (8.90)
รวม	58	120	178
(ร้อยละ)	(100.00)	(100.00)	(100.00)

หมายเหตุ: มีผู้ไม่ตอบ 2 คน

ลักษณะที่พักอาศัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่พักที่มีลักษณะเป็นบ้านเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 67.20 รองลงมาคือพักอยู่ในแฟลต/อพาร์ทเมนต์/หอพัก คิดเป็นร้อยละ 12.20 สำหรับลักษณะที่พักที่พบน้อยที่สุด คือ ชุมชนแออัด คิดเป็นร้อยละ 2.20 (โดยพบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนใหญ่มีที่พักแบบบ้านเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 66.70 รองลงมาคือพักอยู่ในตึกแถว/ห้องแถวและแฟลต/อพาร์ทเมนต์/หอพัก ในสัดส่วนที่เท่ากันคือร้อยละ 11.70 สำหรับลักษณะที่พักที่พบน้อยที่สุด คือ ชุมชนแออัด คิดเป็นร้อยละ 1.70 และผู้มาใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่มีที่พักแบบบ้านเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 68.60 รองลงมาคือพักอยู่ในแฟลต/อพาร์ทเมนต์/หอพัก คิดเป็นร้อยละ 12.70 สำหรับลักษณะที่พักที่พบน้อยที่สุด คือ ชุมชนแออัด คิดเป็นร้อยละ 2.50) รายละเอียดดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ จำแนกตามลักษณะที่พัก

ลักษณะที่พัก	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ตึกแถว/ห้องแถว	7 (11.70)	13 (9.30)	20 (11.10)
ชุมชนแออัด	1 (1.70)	3 (2.50)	4 (2.20)
ทาวน์เฮาส์/บ้านจัดสรร	5 (8.30)	8 (6.80)	13 (7.20)
แฟลต/อพาร์ทเมนต์/หอพัก	7 (11.70)	15 (12.70)	22 (12.20)
บ้านเดี่ยว	40 (66.70)	81 (68.60)	121 (67.20)
รวม	60	120	180
(ร้อยละ)	(100.00)	(100.00)	(100.00)

ภูมิลำเนาหรือบ้านเกิด

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประโยชน์ในสวนศรินครเชื่อนขันธุ์ ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาหรือบ้านเกิดอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการ คิดเป็นร้อยละ 68.90 รองลงมามีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 15.60 สำหรับผู้มาใช้ประโยชน์ที่มีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดอื่นๆ ในเขตภาคใต้ พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.20 (โดยพบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการ คิดเป็นร้อยละ 65.00 รองลงมามีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 16.70 และไม่พบผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตภาคใต้ มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ และสำหรับผู้มาใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการ คิดเป็นร้อยละ 70.80 รองลงมามีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 15.00 สำหรับผู้มาใช้ประโยชน์ที่มีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดอื่นๆ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.50) รายละเอียดดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรินครเชื่อนขันธุ์ จำแนกตามภูมิลำเนาหรือบ้านเกิด

ภูมิลำเนา / บ้านเกิด	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
จังหวัดสมุทรปราการ	39 (65.00)	85 (70.80)	124 (68.90)
จังหวัดกรุงเทพมหานคร	10 (16.70)	18 (15.00)	28 (15.60)
จังหวัดอื่น โดยแบ่งเป็น			
- ภาคเหนือ	2 (3.30)	4 (3.30)	6 (3.30)
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4 (6.70)	3 (2.50)	7 (3.90)

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ภูมิลำเนา/ บ้านเกิด	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
- ภาคกลาง	5 (8.30)	6 (5.00)	11 (6.10)
- ภาคใต้	-	4 (3.30)	4 (2.20)
รวม (ร้อยละ)	60 (100.00)	120 (100.00)	180 (100.00)

จังหวัดที่พักในปัจจุบัน

กลุ่มตัวอย่างที่มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการ คิดเป็นร้อยละ 77.20 รองลงมา คือ พักอาศัยอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร และจังหวัดอื่นๆ ในเขตภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 18.30 และ 4.40 ตามลำดับ และไม่พบผู้มาใช้ประโยชน์อาศัยอยู่ในภาคอื่นๆ นอกจากเขตภาคกลาง (โดยพบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการ คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมา คือ พักอาศัยอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร และจังหวัดอื่นในเขตภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 13.33 และ 3.33 ตามลำดับ และสำหรับผู้มาใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการ คิดเป็นร้อยละ 74.20 รองลงมา คือ พักอาศัยอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร และจังหวัดอื่นในเขตภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 20.80 และ 5.00 ตามลำดับ) รายละเอียดดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ จำแนกตามจังหวัดที่พัก
ในปัจจุบัน

จังหวัดที่พักในปัจจุบัน	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
จังหวัดสมุทรปราการ	50 (83.33)	89 (74.20)	139 (77.20)
จังหวัดกรุงเทพมหานคร	8 (13.33)	25 (20.80)	33 (18.30)
จังหวัดอื่นในเขตภาคกลาง	2 (3.33)	6 (5.00)	8 (4.40)
รวม (ร้อยละ)	60 (100.00)	120 (100.00)	180 (100.00)

ส่วนที่ 3 ลักษณะการเดินทางและพฤติกรรมของผู้มาใช้ประโยชน์

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการเดินทางและพฤติกรรมของผู้มาใช้ประโยชน์ ประกอบด้วย จำนวนครั้งที่มาใช้ประโยชน์/ปี ลักษณะการรู้จักสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง จำนวนสมาชิกในกลุ่ม ประเภทกลุ่มของผู้มาใช้ประโยชน์ ระยะทางจากที่พักมายังสวน ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาใช้ประโยชน์ วัตถุประสงค์หลักของการมาใช้ประโยชน์ ช่วงเวลาที่ใช้ประโยชน์ ระยะเวลาที่ใช้ประโยชน์ และรูปแบบกิจกรรมที่ผู้มาใช้ประโยชน์กระทำ ได้ผลการศึกษา ดังนี้

จำนวนครั้งที่มาใช้ประโยชน์/ปี

จำนวนครั้งที่เดินทางมาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ / ปี ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่เดินทางมาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ประมาณ 2-50 ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 58.20 รองลงมาพบสองกลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างที่มาเป็นครั้งแรก และกลุ่มตัวอย่างที่มา มากกว่า 200 ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 15.60 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่พบน้อยที่สุด คือ กลุ่มตัวอย่างที่มา 101-150 ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 2.20 (โดยพบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนใหญ่ เดินทางมาใช้ประโยชน์ประมาณ 2-50 ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 53.30 รองลงมาคือมากกว่า 200

ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 20.00 และกลุ่มตัวอย่างที่พบน้อยที่สุด คือ กลุ่มตัวอย่างที่มา 101-150 ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 1.70 และสำหรับผู้มาใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่เดินทางมาใช้ประโยชน์ประมาณ 2-50 ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 60.83 รองลงมาคือ มาครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 16.70 และไม่พบกลุ่มตัวอย่างที่มา 101-150 ครั้ง/ปี เดินทางมาในวันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์)รายละเอียดดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ จำแนกตามจำนวนครั้งที่มาใช้ประโยชน์ / ปี

จำนวนครั้ง/ปี	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
มาครั้งแรก	8 (13.30)	20 (16.70)	28 (15.60)
2 – 50 ครั้ง	32 (53.30)	73 (60.83)	105 (58.20)
51 – 100 ครั้ง	3 (5.00)	7 (5.83)	10 (5.60)
101 – 150 ครั้ง	4 (6.70)	-	4 (2.20)
151 – 200 ครั้ง	1 (1.70)	4 (3.33)	5 (2.80)
มากกว่า 200 ครั้ง	12 (20.00)	16 (13.33)	28 (15.60)
รวม (ร้อยละ)	60 (100.00)	120 (100.00)	180 (100.00)

ลักษณะการรู้จักสวนศรีนครเขื่อนขันธ์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ส่วนใหญ่รู้จักสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ จากการที่ เพื่อน ญาติ หรือคนในครอบครัวแนะนำให้รู้จัก คิดเป็นร้อยละ 42.80 รองลงมา คือ เป็นที่รู้จักกันอยู่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 26.60 สำหรับลักษณะการรู้จักสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ที่พบน้อยที่สุด คือ แบบอื่นๆ ได้แก่ อินเทอร์เน็ต และการมาทัศนศึกษา คิดเป็นร้อยละ 2.80 (โดยพบว่าผู้ใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนใหญ่รู้จักสวน จากการที่/เพื่อน/ญาติ แนะนำให้รู้จัก คิดเป็นร้อยละ 38.30 รองลงมา คือ เป็นที่รู้จักกันอยู่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 36.70 และไม่พบกลุ่มตัวอย่างที่รู้จักสวนจาก อินเทอร์เน็ต และการมาทัศนศึกษา มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ และสำหรับผู้ใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่รู้จักสวนจากเพื่อน/ญาติแนะนำให้รู้จัก คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมาคือพบเห็นด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 25.00 และลักษณะการรู้จักสวนที่พบน้อยที่สุด มีสองลักษณะ คือ จากแผ่นป้ายประกาศ และอื่นๆ ได้แก่ อินเทอร์เน็ตและทัศนศึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.20) รายละเอียดดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ จำแนกตามลักษณะการรู้จักสวนศรีนครเขื่อนขันธ์

ลักษณะการรู้จักสวนศรีนคร เขื่อนขันธ์	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
พบเห็นด้วยตนเอง	8 (13.30)	30 (25.00)	38 (21.10)
เพื่อน/ญาติ	23 (38.30)	54 (45.00)	77 (42.80)
แผ่นป้ายประกาศ	7 (11.70)	5 (4.20)	12 (6.70)
เป็นที่รู้จักกันอยู่แล้ว	22 (36.70)	26 (21.70)	48 (26.60)
อื่นๆ	-	5 (4.20)	5 (2.80)
รวม (ร้อยละ)	60 (100.00)	120 (100.00)	180 (100.00)

พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

ในการเดินทางมาใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เดินทางโดยรถจักรยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ 37.80 รองลงมา เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 32.80 และสำหรับการเดินทางโดยรถจักรยานยนต์รับจ้าง พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.80 (โดยพบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนใหญ่เดินทางโดยรถจักรยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ 41.70 รองลงมา เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 30.00 และไม่พบผู้ที่เดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง และเรือ มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ และสำหรับผู้มาใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่เดินทางโดยรถจักรยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ 35.80 รองลงมา เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 34.20 และสำหรับการเดินทางโดยรถจักรยานยนต์รับจ้างพบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.30) รายละเอียดดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ จำแนกตามพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
เดินเท้า	6 (10.00)	16 (13.30)	22 (12.20)
รถจักรยาน	11 (18.30)	17 (14.20)	28 (15.60)
รถจักรยานยนต์	25 (41.70)	43 (35.80)	68 (37.80)
รถจักรยานยนต์รับจ้าง	1 (1.70)	4 (3.30)	5 (2.80)
รถยนต์ส่วนตัว	18 (30.00)	41 (34.20)	59 (32.80)
รถโดยสารประจำทาง	-	8 (6.70)	8 (4.40)
เรือ	-	9 (7.50)	9 (5.00)

หมายเหตุ: สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จำนวนสมาชิกในกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในกลุ่มที่เดินทางมาด้วย 2-3 คน คิดเป็นร้อยละ 36.10 รองลงมามีจำนวนสมาชิกในกลุ่มมากกว่า 5 คน คิดเป็นร้อยละ 30.60 และผู้ที่เดินทางมาใช้ประโยชน์คนเดียว พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.50 (โดยพบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในกลุ่ม 2-3 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 รองลงมามีจำนวนสมาชิกในกลุ่ม 4-5 คน คิดเป็นร้อยละ 28.33 และผู้ที่เดินทางมาใช้ประโยชน์คนเดียว พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.00 และสำหรับผู้มาใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในกลุ่มมากกว่า 5 คน คิดเป็นร้อยละ 36.70 รองลงมามีจำนวนสมาชิกในกลุ่ม 2-3 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 และผู้ที่เดินทางมาใช้ประโยชน์คนเดียว พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.30) รายละเอียดดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ จำแนกตามจำนวนสมาชิกในกลุ่ม

จำนวนสมาชิกในกลุ่ม	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
มาคนเดียว	6 (10.00)	4 (3.30)	10 (5.50)
2 – 3 คน	26 (43.33)	39 (32.50)	65 (36.10)
4 – 5 คน	17 (28.33)	33 (27.50)	50 (27.80)
มากกว่า 5 คน	11 (18.33)	44 (36.70)	55 (30.60)
รวม (ร้อยละ)	60 (100.00)	120 (100.00)	180 (100.00)

ประเภทกลุ่มของผู้มาใช้ประโยชน์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ ส่วนใหญ่เป็นประเภทกลุ่มเพื่อนหรือคนรัก คิดเป็นร้อยละ 35.55 รองลงมาเป็นกลุ่มครอบครัวและญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 32.80 และสำหรับประเภทกลุ่มที่พบน้อยที่สุด คือ ผู้ที่มาจากคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 5.55 (โดยพบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนใหญ่เป็นประเภทกลุ่มเพื่อนหรือคนรัก คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมาเป็นกลุ่มครอบครัวและญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 23.30 และสำหรับประเภทกลุ่มที่พบน้อยที่สุด คือ ผู้ที่มาจากคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 11.70 และสำหรับผู้มาใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มครอบครัวและญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาเป็นกลุ่มเพื่อนหรือคนรัก คิดเป็นร้อยละ 30.80 และสำหรับประเภทกลุ่มที่พบน้อยที่สุด คือ ผู้ที่มาจากคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 2.50)รายละเอียดดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ จำแนกตามประเภทกลุ่มของผู้มาใช้ประโยชน์

ประเภทกลุ่มของผู้มาใช้ ประโยชน์	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
มาจากคนเดียว	7 (11.70)	3 (2.50)	10 (5.55)
กลุ่มเพื่อน/คนรัก	27 (45.00)	37 (30.80)	64 (35.55)
กลุ่มครอบครัว/ญาติพี่น้อง	14 (23.30)	45 (37.50)	59 (32.80)
กลุ่มผสมทั้งเพื่อนและครอบครัว	12 (20.00)	35 (29.20)	47 (26.10)
รวม (ร้อยละ)	60 (100.00)	120 (100.00)	180 (100.00)

ระยะทางจากที่พักมายังสวนศรีนครเขื่อนขันธ์

กลุ่มตัวอย่างที่มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ ส่วนใหญ่ร้อยละ 29.40 มีระยะทางจากที่พักมายังสวน ประมาณ 5-10 กม. คิดเป็นร้อยละ 29.40 รองลงมามีระยะทางจากที่พักมายังสวน ประมาณ 1-2 กม. คิดเป็นร้อยละ 18.30 และสำหรับระยะทางจากที่พักมายังสวนของกลุ่มตัวอย่างที่พบน้อยที่สุด คือ มากกว่า 10 กม. คิดเป็นร้อยละ 9.50 (โดยพบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนใหญ่มีระยะทางจากที่พักมายังสวน ประมาณ 5-10 กม. คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมามีระยะทางจากที่พักมายังสวน ประมาณ 2-5 กม. คิดเป็นร้อยละ 23.30 และระยะทางจากที่พักมายังสวนที่พบน้อยที่สุด คือ ไม่เกิน 500 ม.และมากกว่า 10 กม. คิดเป็นร้อยละ 11.70 และสำหรับผู้มาใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่มีระยะทางจากที่พักมายังสวน ประมาณ 5-10 กม. คิดเป็นร้อยละ 31.70 รองลงมามีระยะทางจากที่พักมายังสวน ประมาณ 1-2 กม. คิดเป็นร้อยละ 20.80 และระยะทางจากที่พักมายังสวนที่พบน้อยที่สุด คือ มากกว่า 10 กม. คิดเป็นร้อยละ 8.30) รายละเอียดดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ จำแนกตามระยะทางจากที่พักมายังสวนศรีนครเขื่อนขันธ์

ระยะทางจากที่พักมายังสวน	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ - อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ไม่เกิน 500 เมตร	7 (11.70)	19 (15.80)	26 (14.50)
500–1,000 เมตร	9 (15.00)	11 (9.20)	20 (11.10)
1-2 กิโลเมตร	8 (13.30)	25 (20.80)	33 (18.30)
2-5 กิโลเมตร	14 (23.30)	17 (14.20)	31 (17.20)
5-10 กิโลเมตร	15 (25.00)	38 (31.70)	53 (29.40)

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ระยะทางจากที่พักมายังสวน	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ - อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
มากกว่า 10 กิโลเมตร	7 (11.70)	10 (8.30)	17 (9.50)
รวม (ร้อยละ)	60 (100.00)	120 (100.00)	180 (100.00)

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาใช้ประโยชน์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายระหว่าง 1-100 บาท คิดเป็นร้อยละ 67.80 รองลงมา เป็นผู้ที่มีค่าใช้จ่ายระหว่าง 101-200 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.20 และสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่พบน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ไม่เสียค่าใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 5.00 (โดยพบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายระหว่าง 1-100 บาท คิดเป็นร้อยละ 73.30 รองลงมามีค่าใช้จ่ายระหว่าง 101-200 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.70 และกลุ่มตัวอย่างที่พบน้อยที่สุด คือ ผู้ที่ไม่เสียค่าใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 5.00 และสำหรับผู้มาใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายระหว่าง 1-100 บาท คิดเป็นร้อยละ 65.00 รองลงมามีค่าใช้จ่ายระหว่าง 101-200 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.00 และสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่พบน้อยที่สุดคือ ผู้ที่ไม่เสียค่าใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 5.00) รายละเอียดดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาใช้ประโยชน์

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาใช้ประโยชน์ (บาท/คน/ครั้ง)	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ไม่เสียค่าใช้จ่าย	3 (5.00)	6 (5.00)	9 (5.00)
1 – 100 บาท	44 (73.30)	78 (65.00)	122 (67.80)
101 – 200 บาท	7 (11.70)	24 (20.00)	31 (17.20)
มากกว่า 200 บาท	6 (10.00)	12 (10.00)	18 (10.00)
รวม (ร้อยละ)	60 (100.00)	120 (100.00)	180 (100.00)

หมายเหตุ: วันจันทร์-ศุกร์ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 85.04 บาท/คน/ครั้ง

วันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 107.34 บาท/คน/ครั้ง

วัตถุประสงค์หลักของการมาใช้ประโยชน์

ในการเดินทางมาใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์หลักในการมาสวน คือ เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ คิดเป็นร้อยละ 75.60 รองลงมา มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อออกกำลังกาย และเพื่อศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 17.20 และ 7.20 ตามลำดับ (โดยพบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมา มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อออกกำลังกาย และเพื่อศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 18.30 และ 1.70 ตามลำดับ และสำหรับผู้มาใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ คิดเป็นร้อยละ 73.30 รองลงมา มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อออกกำลังกาย และเพื่อศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 16.70 และ 10.00 ตามลำดับ) รายละเอียดดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ จำแนกตามวัตถุประสงค์หลักของการมาใช้ประโยชน์

วัตถุประสงค์หลักของการมาใช้ประโยชน์	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
พักผ่อนหย่อนใจ	48 (80.00)	88 (73.30)	136 (75.60)
ออกกำลังกาย	11 (18.30)	20 (16.70)	31 (17.20)
ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ	1 (1.70)	12 (10.00)	13 (7.20)
รวม (ร้อยละ)	60 (100.00)	120 (100.00)	180 (100.00)

ช่วงเวลาที่ใช้ประโยชน์

ในการเดินทางมาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมาใช้ประโยชน์ระหว่างเวลา 16.01-19.00 น. คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาเป็นกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์ในระหว่างเวลา 14.01-16.00 น. คิดเป็นร้อยละ 30.60 และสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประโยชน์ในระหว่างเวลา 05.00-08.00 น. พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.30 (โดยพบว่าผู้ใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนใหญ่มาใช้ประโยชน์ระหว่างเวลา 16.01-19.00 น. คิดเป็นร้อยละ 38.30 รองลงมาเป็นกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์ในระหว่างเวลา 14.01-16.00 น. คิดเป็นร้อยละ 36.70 และไม่พบกลุ่มตัวอย่างที่ในวันจันทร์-ศุกร์ มาใช้ประโยชน์ระหว่างเวลา 08.01-11.00 น. และสำหรับผู้ใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่มาใช้ประโยชน์ระหว่างเวลา 16.01-19.00 น. คิดเป็นร้อยละ 33.30 รองลงมาเป็นกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์ในระหว่างเวลา 14.01-16.00 น. คิดเป็นร้อยละ 27.50 และสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประโยชน์ในระหว่างเวลา 05.00-08.00 น. พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.80)รายละเอียดดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ จำแนกตามช่วงเวลาที่มา
ใช้ประโยชน์

ช่วงเวลาที่มาใช้ประโยชน์	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
05.00 – 08.00 น.	8 (13.30)	7 (5.80)	15 (8.30)
08.01 – 11.00 น.	-	18 (15.00)	18 (10.00)
11.01 – 14.00 น.	7 (11.70)	22 (18.30)	29 (16.10)
14.01 – 16.00 น.	22 (36.70)	33 (27.50)	55 (30.60)
16.01 – 19.00 น.	23 (38.30)	40 (33.30)	63 (35.00)
รวม (ร้อยละ)	60 (100.00)	120 (100.00)	180 (100.00)

ระยะเวลาในการใช้ประโยชน์ในสวน

กลุ่มตัวอย่างที่มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการใช้ประโยชน์ในสวนประมาณ 2-3 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 33.30 รองลงมาใช้เวลาในการใช้ประโยชน์ในสวนมากกว่า 3 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 31.70 และสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาดำกว่า 1 ชั่วโมง พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.60 (โดยพบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการใช้ประโยชน์ในสวนประมาณ 1-2 ชั่วโมงและ 2-3 ชั่วโมง ในอัตราส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมาใช้เวลาต่ำกว่า 1 ชั่วโมงและมากกว่า 3 ชั่วโมง ในอัตราส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และสำหรับผู้มาใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่ใช้เวลาในสวนมากกว่า 3 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาใช้เวลา 2-3 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 35.00 และสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาดำกว่า 1 ชั่วโมง พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.80)รายละเอียดดัง
ตารางที่ 21

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ จำแนกตามระยะเวลาในการใช้ประโยชน์

ระยะเวลาในการใช้ประโยชน์	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ต่ำกว่า 1 ชั่วโมง	12 (20.00)	7 (5.80)	19 (10.60)
1 – 2 ชั่วโมง	18 (30.00)	26 (21.70)	44 (24.40)
2 – 3 ชั่วโมง	18 (30.00)	42 (35.00)	60 (33.30)
มากกว่า 3 ชั่วโมง	12 (20.00)	45 (37.50)	57 (31.70)
รวม (ร้อยละ)	60 (100.00)	120 (100.00)	180 (100.00)

รูปแบบกิจกรรมนันทนาการที่ผู้มาใช้ประโยชน์กระทำ

รูปแบบกิจกรรมที่ผู้มาใช้ประโยชน์กระทำมากที่สุดคือ การเดินหรือวิ่งออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 76.70 รองลงมา คือ การนั่งพักผ่อนหรือพูดคุยกัน คิดเป็นร้อยละ 67.20 และสำหรับกิจกรรมที่พบน้อยที่สุด คือ การเล่นตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 2.20 (โดยพบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ในวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนใหญ่จะประกอบกิจกรรมเดิน/วิ่งออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 81.70 รองลงมา คือ การนั่งพักผ่อน/พูดคุยกัน คิดเป็นร้อยละ 70.00 และสำหรับกิจกรรมที่พบน้อยที่สุด คือ การเล่นตะกร้อและวอลเลย์บอล ในอัตราส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.20 และสำหรับผู้มาใช้ประโยชน์ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่จะประกอบกิจกรรมเดิน/วิ่งออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 74.20 รองลงมาคือ เดินเล่น/ชมวิวทิวทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 66.70 และสำหรับกิจกรรมที่พบน้อยที่สุด คือ การรำกระบองและเล่นตะกร้อ ในอัตราส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.70)รายละเอียดดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ จำแนกตามรูปแบบกิจกรรมนันทนาการที่ผู้มาใช้ประโยชน์กระทำ

รูปแบบกิจกรรมที่กระทำ	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
กิจกรรมนันทนาการแบบไม่ใช้การ			
ออกแรง (passive recreation)			
เดินเล่น/ชมวิวทิวทัศน์	40 (66.70)	80 (66.70)	120 (66.70)
นั่งพักผ่อน/พูดคุยกัน	42 (70.00)	79 (65.80)	121 (67.20)
อ่านหนังสือ	10 (16.70)	19 (15.80)	29 (16.10)
ถ่ายรูป	6 (10.00)	22 (18.30)	28 (15.60)
พานุตรหรือเด็กๆ ไปเที่ยวเล่น	5 (8.30)	37 (30.80)	42 (23.30)
ให้อาหารปลา	35 (58.30)	58 (48.30)	93 (51.70)
ปิกนิก	7 (11.70)	18 (15.00)	25 (13.90)
ดูนก	24 (40.00)	45 (37.50)	69 (38.30)
ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับต้นไม้และ สิ่งแวดล้อมทั่วไป	25 (41.70)	72 (60.00)	97 (53.90)
กิจกรรมนันทนาการแบบใช้			
พละกำลัง (active recreation)			
รำกระบอง	8 (13.30)	2 (1.70)	10 (5.60)
เดิน/วิ่งออกกำลังกาย	49 (81.70)	89 (74.20)	138 (76.70)

ตารางที่ 22 (ต่อ)

รูปแบบกิจกรรมที่กระทำ	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ – อาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์	รวม (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
เล่นตะกร้อ	2 (3.30)	2 (1.70)	4 (2.20)
เล่นวอลเลย์บอล	2 (3.30)	17 (14.20)	19 (10.60)
เล่นฟุตบอล	6 (10.00)	22 (18.30)	28 (15.60)

หมายเหตุ: สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

**ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและความต้องการเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก
การให้บริการและข้อเสนอแนะ**

**1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณและคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวก และการให้บริการของสวน
ศรีนครเขื่อนขันธ์**

1.1 ในการศึกษาความคิดเห็นของผู้มาใช้ประโยชน์ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ในด้านปริมาณของสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า สิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการที่มีปริมาณเพียงพอแล้ว 3 อันดับแรก คือ บริเวณสนามหญ้าสำหรับพักผ่อน คิดเป็นร้อยละ 96.10 รองลงมาได้แก่ จำนวนของต้นไม้ในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ และถนน/ทางเดินเท้าเพื่อศึกษาและท่องเที่ยวในสวน ร้อยละ 89.40 และ 87.20 ตามลำดับ ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการที่มีปริมาณไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้มาใช้ประโยชน์ 3 อันดับแรก คือ เก้าอี้/ม้านั่งสำหรับพักผ่อน คิดเป็นร้อยละ 65.60 รองลงมาได้แก่ ถังขยะ และห้องน้ำ/ห้องสุขา ซึ่งมีอัตราส่วนที่เท่ากันคือร้อยละ 59.40 รายละเอียดดังตารางที่ 23

1.2 สำหรับความคิดเห็นของผู้มาใช้ประโยชน์ในด้านคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า สิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการมีคุณภาพดีและเหมาะสมแล้ว 3 อันดับแรก คือ บริเวณสนามหญ้าสำหรับ

พักผ่อนคิดเป็นร้อยละ 88.30 รองลงมาได้แก่ สภาพความสวยงามและร่มรื่นของต้นไม้ในสวนศรีนคร-
เขื่อนขันธ์ คิดเป็นร้อยละ 87.80 และถนน/ทางเดินเท้าเพื่อศึกษาและท่องเที่ยวในสวน คิดเป็นร้อยละ
73.90 ในทางตรงกันข้าม สิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการที่ผู้มาใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่มี
ความคิดเห็น ว่ามีคุณภาพไม่ดีและไม่เหมาะสม 3 อันดับแรก คือ ห้องน้ำ/ห้องสุขา เนื่องจากขาดการ
ดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 57.80 รองลงมาได้แก่ หอชมวิว และเก้าอี้/ม้านั่ง
สำหรับพักผ่อน คิดเป็นร้อยละ 57.20 และ 50.60 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 24

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์จำแนกตามความคิดเห็นด้านปริมาณของสิ่งอำนวยความสะดวก และการให้บริการของสวนศรีนครเขื่อนขันธ์

(n = 180)

รูปแบบของสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ ปริมาณของสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ	เพียงพอ		ไม่เพียงพอ		ไม่ทราบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ป้ายบอกชื่อสวนสาธารณะ	92	51.10	86	47.80	2	1.10
2. บริเวณที่จอดรถ	112	62.20	66	36.70	2	1.10
3. ถนน / ทางเดินเท้าเพื่อศึกษาและท่องเที่ยวในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์	157	87.20	22	12.20	1	0.60
4. หอชมวิว	72	40.00	79	43.90	29	16.10
5. ระบบไฟฟ้าส่องสว่างตอนกลางคืน	33	18.30	79	43.90	68	37.80
6. เก้าอี้ / ม้านั่งสำหรับพักผ่อน	60	33.30	118	65.60	2	1.10
7. สนามกีฬา	79	43.90	72	40.00	29	16.10
8. ศาลาสำหรับพักผ่อน	97	53.90	83	46.10	-	-
9. ถังขยะ	72	40.00	107	59.40	1	0.60
10. ห้องน้ำ / ห้องสุขา	65	36.10	107	59.40	8	4.40
11. สนามหญ้าสำหรับพักผ่อน	173	96.10	7	3.90	-	-
12. จำนวนของต้นไม้	161	89.40	19	10.60	-	-

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของผู้มาใช้ประโยชน์จำแนกตามความคิดเห็นด้านคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวก และการให้บริการของสวนศรีนครเขื่อนขันธ์

(n = 180)

รูปแบบของสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ คุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ	เหมาะสม		ไม่เหมาะสม		ไม่ทราบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ป้ายบอกชื่อสวนสาธารณะ	117	65.00	61	33.90	2	1.10
2. บริเวณที่จอดรถ	127	70.60	51	28.30	2	1.10
3. ถนน / ทางเดินเท้าเพื่อศึกษาและท่องเที่ยวในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์	133	73.90	46	25.60	1	0.60
4. หอชมวิว	48	26.70	103	57.20	29	16.10
5. ระบบไฟฟ้าส่องสว่างตอนกลางคืน	41	22.80	71	39.40	68	37.80
6. เก้าอี้ / ม้านั่งสำหรับพักผ่อน	87	48.30	91	50.60	2	1.10
7. สนามกีฬา	99	55.00	52	28.90	29	16.10
8. ศาลาสำหรับพักผ่อน	130	72.20	50	27.80	-	-
9. ถังขยะ	103	57.20	76	42.20	1	0.60
10. ห้องน้ำ / ห้องสุขา	68	37.80	104	57.80	8	4.40
11. ความสวยงามของสนามหญ้าสำหรับพักผ่อน	159	88.30	21	11.70	-	-
12. ความสวยงาม ร่มรื่น ของต้นไม้	158	87.80	22	12.20	-	-

2. ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก และการให้บริการของสวนศรีนครเขื่อนขันธ์

จากการศึกษา พบว่า ความต้องการของผู้มาใช้ประโยชน์เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก และการให้บริการของสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ในภาพรวมอยู่ในระดับต้องการมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.82) และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์มีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการในด้านต่างๆ ดังนี้

2.1 ด้านการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้ พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์มีความต้องการเครื่องหมาย/แผ่นป้ายเพื่อบอกทิศทางในสวนหรืออธิบายให้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ภายในสวนในระดับต้องการมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.90) รองลงมาได้แก่ ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร (คะแนนเฉลี่ย 3.88) สถานที่รวบรวมพันธุ์ไม้ท้องถิ่น (คะแนนเฉลี่ย 3.79) และป้ายแผนผังแสดงตำแหน่งและการคมนาคมในสวน (คะแนนเฉลี่ย 3.77) ตามลำดับ

2.2 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์มีความต้องการบริการน้ำดื่มสาธารณะในระดับต้องการมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.90) รองลงมา ได้แก่ การติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะ (คะแนนเฉลี่ย 3.72) ชุมนายเครื่องดื่ม (คะแนนเฉลี่ย 3.71) ที่จอดรถเฉพาะรถจักรยานยนต์ (คะแนนเฉลี่ย 3.69) ร้านอาหาร (คะแนนเฉลี่ย 3.67) และที่จอดรถเฉพาะรถจักรยาน (คะแนนเฉลี่ย 3.47) ตามลำดับ

2.3 ด้านการให้บริการ พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์มีความต้องการการให้บริการกิจกรรมพายเรือ/ปั่นจักรยานน้ำในระดับต้องการมาก (คะแนนเฉลี่ย 4.16) รองลงมาได้แก่ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (คะแนนเฉลี่ย 3.98) การให้บริการด้านอุปกรณ์กีฬา (คะแนนเฉลี่ย 3.96) การให้บริการกิจกรรมกายบริหาร (คะแนนเฉลี่ย 3.92) สนามเด็กเล่น (คะแนนเฉลี่ย 3.91) การให้บริการจักรยานให้เช่า และการให้บริการกิจกรรมดูนก มีความต้องการเท่ากัน (คะแนนเฉลี่ย 3.86) เจ้าหน้าที่ของสวนในการให้คำแนะนำ (คะแนนเฉลี่ย 3.76) การให้บริการเช่าค่ายพักแรมของเยาวชน (คะแนนเฉลี่ย 3.73) และการให้บริการกิจกรรมดูหิ่งห้อย (คะแนนเฉลี่ย 3.68) ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 จำนวน ร้อยละ และคะแนนเฉลี่ยความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก และการให้บริการของสวนศรینครเขื่อนจันทน์

รูปแบบสิ่งอำนวยความสะดวกและ การให้บริการ	ระดับความต้องการ					คะแนน เฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
<u>ด้านการประชาสัมพันธ์และ</u>						
<u>เผยแพร่ความรู้</u>						
1. ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร	46 (25.60)	69 (38.30)	62 (34.40)	3 (1.70)	-	3.88
2. ป้ายแผนผังแสดงตำแหน่งและ การคมนาคมในสวนสาธารณะ	28 (15.60)	87 (48.30)	60 (33.30)	5 (2.80)	-	3.77
3. เครื่องหมาย/แผ่นป้ายเพื่อบอก ทิศทางหรืออธิบายให้ความเข้าใจ	45 (25.00)	81 (45.00)	46 (25.60)	7 (3.90)	1 (0.60)	3.90
4. สถานที่รวบรวมพันธุ์ไม้ท้องถิ่น	38 (21.10)	76 (42.20)	57 (31.70)	8 (4.40)	1 (0.60)	3.79
<u>ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้น</u>						
<u>พื้นฐาน</u>						
5. ที่จอดรถเฉพาะรถจักรยาน	21 (11.70)	62 (34.40)	79 (43.90)	17 (9.40)	1 (0.60)	3.47
6. ที่จอดรถเฉพาะรถจักรยานยนต์	33 (18.30)	71 (39.40)	63 (35.00)	13 (7.20)	-	3.69
7. ร้านขายอาหาร	38 (21.10)	68 (37.80)	55 (30.60)	15 (8.30)	4 (2.20)	3.67
8. ชุมนขายเครื่องดื่ม	42 (23.30)	65 (36.10)	55 (30.60)	15 (8.30)	3 (1.70)	3.71
9. บริการน้ำดื่มสาธารณะ	58 (32.20)	62 (34.40)	47 (26.10)	10 (5.60)	3 (1.70)	3.90
10. การติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะ	51 (28.30)	62 (34.40)	40 (22.20)	19 (10.60)	8 (4.40)	3.72
<u>ด้านการให้บริการ</u>						
11. สนามเด็กเล่น	46 (25.60)	76 (42.20)	53 (29.40)	5 (2.80)	-	3.91
12. เจ้าหน้าที่ของสวนในการให้ คำแนะนำ	41 (22.80)	68 (37.80)	58 (32.20)	13 (7.20)	-	3.76

ตารางที่ 25 (ต่อ)

รูปแบบสิ่งอำนวยความสะดวกและ การให้บริการ	ระดับความต้องการ					คะแนน เฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
13. เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	56 (31.10)	72 (40.00)	44 (24.40)	8 (4.40)	-	3.98
14. การให้บริการด้านอุปกรณ์กีฬา	63 (35.00)	59 (32.80)	47 (26.10)	10 (5.60)	1 (0.60)	3.96
15. การให้บริการกิจกรรมกาย บริหาร	52 (28.90)	68 (37.80)	55 (30.60)	3 (1.70)	2 (1.10)	3.92
16. การให้บริการพายเรือ/ปั่น จักรยานน้ำ	72 (40.00)	70 (38.90)	33 (18.30)	5 (2.80)	-	4.16
17. การให้บริการจักรยานให้เช่า	52 (28.90)	68 (37.80)	46 (25.60)	10 (5.60)	4 (2.20)	3.86
18. การให้บริการกิจกรรมดูหนังห้อง ห้อย	45 (25.00)	56 (31.10)	61 (33.90)	13 (7.20)	5 (2.80)	3.68
19. การให้บริการกิจกรรมดนตรี	49 (27.20)	71 (39.40)	49 (27.20)	7 (3.90)	4 (2.20)	3.86
20. การให้บริการเช่าค่ายพักแรม ของเยาวชน	53 (29.40)	50 (27.80)	58 (32.20)	13 (7.20)	6 (3.30)	3.73
รวมค่าความต้องการเฉลี่ย						3.82

หมายเหตุ: - คะแนนความต้องการเฉลี่ย 1.00-1.80 = ต้องการน้อยที่สุด

- คะแนนความต้องการเฉลี่ย 1.81-2.60 = ต้องการน้อย

- คะแนนความต้องการเฉลี่ย 2.61-3.40 = ต้องการปานกลาง

- คะแนนความต้องการเฉลี่ย 3.41-4.20 = ต้องการมาก

- คะแนนความต้องการเฉลี่ย 4.21-5.00 = ต้องการมากที่สุด

- ในวงเล็บเป็นร้อยละ

3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้มาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงสวนศรีนครเขื่อนขันธ์

3.1 ควรเร่งดำเนินการปรับปรุงหอชมวิวหรือหอดูนก รวมทั้งทางเดินเพื่อศึกษาธรรมชาติ (board walk) ที่อยู่บริเวณหอชมวิว เพราะปัจจุบันมีสภาพทรุดโทรมใช้งานไม่ได้ เพื่ออำนวยความสะดวก และเพื่อเป็นจุดดึงดูดความสนใจของผู้มาใช้ประโยชน์ และต้องการให้มีการจัดทำเส้นทางศึกษาธรรมชาติ และจัดทำป้ายชื่อพันธุ์ไม้แต่ละชนิดเพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าแก่ผู้ที่สนใจ

3.2 ต้องการให้มีสนามกีฬาเพิ่มขึ้น เพราะปัจจุบันมีเพียง 1 แห่งเท่านั้น เพื่อให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปได้มาออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่ดี และเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และต้องการให้เพิ่มรูปแบบกิจกรรมนันทนาการ เช่น การเดินแอโรบิกทุกวันในช่วงเย็น การให้บริการกิจกรรมพายเรือ/ปั่นจักรยานน้ำ บริการจักรยานให้เช่า ในวันเสาร์-อาทิตย์ รวมทั้งควรมีกิจกรรมในเชิงให้ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป เช่น กิจกรรมศึกษาธรรมชาติ กิจกรรมดูนก กิจกรรมเข้าค่ายพักแรมของเยาวชน เพื่อเป็นการดึงดูดให้มีผู้มาใช้ประโยชน์เพิ่มมากขึ้น

3.3 ต้องการให้เพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน เช่น ถังขยะตามจุดต่างๆ ให้มากขึ้น โดยเฉพาะบริเวณศาลาสำหรับพักผ่อน และควรเป็นถังขยะที่มีฝาปิด เพื่อป้องกันลมพัดและป้องกันสุนัขมาคุ้ยเขี่ย และต้องการให้มีร้านอาหารและซุ้มขายเครื่องดื่ม บริเวณทางเข้าสวนทางด้านหน้า และตามจุดต่างๆ ภายในสวนตามความเหมาะสม รวมทั้งต้องการให้มีห้องน้ำในบริเวณอื่นด้วย เนื่องจากที่ตั้งของห้องน้ำในปัจจุบันค่อนข้างไกลจากเขตการใช้ประโยชน์ และอยู่ในที่ลับตาคนจนเกินไป ทำให้ผู้มาใช้ประโยชน์ต้องเดินไกลและไม่ค่อยปลอดภัย และควรมีการรักษาความสะอาดของห้องน้ำอย่างสม่ำเสมอ

3.4 ต้องการให้เพิ่มจำนวนศาลาและเก้าอี้/ม้านั่งสำหรับพักผ่อน โดยเฉพาะบริเวณริมสระน้ำเพื่อใช้สำหรับนั่งชมวิวทิวทัศน์ โดยใช้วัสดุที่คงทน แข็งแรง และควรปรับปรุงเก้าอี้/ม้านั่งและศาลาที่ชำรุด เพื่อให้สามารถใช้งานได้อย่างปลอดภัย

3.5 ควรมีการจัดทำป้ายห้าม ป้ายคำเตือนหรือป้ายข้อควรปฏิบัติต่างๆ เช่น ป้ายห้ามส่งเสียงดังเพื่อไม่เป็นการสร้างความรำคาญให้กับผู้อื่น ป้ายให้ช่วยกันรักษาความสะอาด หรือป้ายห้ามทิ้งขยะ เป็นต้น

3.6 ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยคอยเดินตรวจตราเป็นระยะ เพื่อความปลอดภัยของผู้มาใช้ประโยชน์ เนื่องจากสวนมีพื้นที่กว้างมาก ทำให้การดูแลอาจจะไม่ทั่วถึง รวมทั้งควรติดตั้งระบบไฟฟ้าส่องสว่างให้ทั่วถึงทั้งสวน เพื่ออำนวยความสะดวกและป้องกันอันตรายที่อาจเกิดกับผู้มาใช้ประโยชน์

3.7 อยากให้สวนศรีนครเขื่อนขันธ์มีการประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้ เพื่อให้ประชาชนในชุมชนหรือพื้นที่ใกล้เคียงได้รู้จักมากขึ้น ซึ่งจะทำให้ประชาชนได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน และเกิดความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย รวมทั้งควรเพิ่มจำนวนป้ายบอกทางมาสวนตลอดเส้นทาง และสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน และควรมีศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของสวน ตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพพื้นที่ภายในสวน ก่อนจะเดินทางเข้าไปในพื้นที่จริง

3.8 อยากให้มีที่จอดรถเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากในวันหยุดจะมีประชาชนมาใช้ประโยชน์มาก ทำให้ที่จอดรถมีไม่เพียงพอ

ส่วนที่ 5 การทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางเศรษฐกิจสังคม และพฤติกรรมของผู้มาใช้ประโยชน์ กับความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการของสวนสรีนครเขื่อนชนันท์

ในส่วนของการศึกษาความแตกต่างระหว่างลักษณะทางเศรษฐกิจสังคม และพฤติกรรมของผู้มาใช้ประโยชน์ กับความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการของสวนสรีนครเขื่อนชนันท์ ได้ผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 26 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางเศรษฐกิจสังคม กับความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการของสวนสรีนครเขื่อนชนันท์

รายการ	t-test/F-test	Sig.
เพศ		
เครื่องหมาย/แผ่นป้ายเพื่อบอกทิศทางในสวน	-2.374	0.019*
สนามเด็กเล่น	-2.165	0.032*
การให้บริการกิจกรรมกายบริหาร	-2.359	0.019*
กิจกรรมคูหึ่งห้อย	-2.093	0.038*
อายุ		
ผู้มขายเครื่องดื่ม	2.870	0.025*
บริการน้ำดื่มสาธารณะ	3.619	0.007*
โทรศัพท์สาธารณะ	4.341	0.002*
เจ้าหน้าที่ของสวนในการแนะนำ	3.233	0.014*
เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	3.601	0.008*
การให้บริการด้านอุปกรณ์กีฬา	2.706	0.032*
กิจกรรมคูหึ่งห้อย	3.163	0.015*
กิจกรรมดนตรี	2.515	0.043*
ระดับการศึกษา		
ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร	2.331	0.044*
ภูมิลำเนา/บ้านเกิด		
เครื่องหมาย/แผ่นป้ายเพื่อบอกทิศทางในสวน	-2.051	0.042*
ผู้มขายเครื่องดื่ม	2.318	0.022*

เพศ

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ โดยใช้สถิติ t-test พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ที่มีเพศแตกต่างกันมีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการอยู่ 4 ประเภท คือ เครื่องหมาย/แผ่นป้ายเพื่อบอกทิศทางในสวน สนามเด็กเล่น การให้บริการกิจกรรมกายบริหาร และการให้บริการกิจกรรมดูหนังห้อย ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รายละเอียดดังตารางที่ 26 และพบว่าเพศหญิงมีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการทั้ง 4 ประเภทมากกว่าเพศชาย โดยมีคะแนนเฉลี่ยความต้องการแต่ละประเภทเท่ากับ 4.04 4.03 4.07 และ 3.84 ตามลำดับ (ตารางผนวกที่ 1)

อายุ

ในการศึกษาด้านอายุนั้น ได้แบ่งกลุ่มอายุออกเป็น 5 กลุ่ม เพื่อนำมาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอายุกับความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ โดยใช้สถิติ F-test พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ที่มีอายุแตกต่างกันมีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการอยู่ 8 ประเภท คือ ชุมชายเครื่องดื่ม บริการน้ำดื่มสาธารณะ โทรศัพท์สาธารณะ เจ้าหน้าที่ของสวน ในการให้คำแนะนำ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย การให้บริการด้านอุปกรณ์กีฬา การให้บริการด้านกิจกรรมดูหนังห้อย และการให้บริการด้านกิจกรรมดูนก ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รายละเอียดดังตารางที่ 26

โดยเมื่อนำไปเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความต้องการเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe ปรากฏว่า ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการประเภท บริการน้ำดื่มสาธารณะ เจ้าหน้าที่ของสวน ในการให้คำแนะนำ การให้บริการด้านอุปกรณ์กีฬา และการให้บริการด้านกิจกรรมดูนก มีค่าความแตกต่างแต่ละกลุ่มอายุน้อยมาก จึงไม่สามารถแจกแจงเป็นรายคู่ได้

ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการประเภท ชุมชายเครื่องดื่ม และโทรศัพท์สาธารณะ พบว่า กลุ่มผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีความต้องการมากกว่าผู้ที่มีอายุ 21-30 ปี โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงถึง 4.00 และ 4.09 ตามลำดับ ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการประเภท เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย พบว่า กลุ่มผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีความต้องการมากกว่า ผู้ที่มีอายุ 21-30 ปี โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงถึง 4.53 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี เป็นผู้สูงวัยมีความต้องการการพักผ่อนที่สงบ ปลอดภัย จึงมีความต้องการเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมากกว่าวัย

หนุ่มสาว ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการประเภท การให้บริการกิจกรรมดูหิ่งห้อย พบว่า กลุ่มผู้ที่มีอายุ 31-40 ปี มีความต้องการมากกว่าผู้ที่มีอายุ 21-30 ปี โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงถึง 4.16 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีอายุ 31-40 ปี เป็นช่วงอายุที่มีภาระหน้าที่รับผิดชอบในการทำงานสูง ไม่มีเวลาในการไปพักผ่อนในสถานที่ที่เป็นธรรมชาติมากนัก จึงมีความต้องการสัมผัสธรรมชาติอย่างใกล้ชิดมากกว่าผู้ที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว รายละเอียดดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการภายในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ต่ออายุเป็นรายกลุ่ม โดยวิธีของ Scheffe

สิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ และอายุ	คะแนนเฉลี่ยความ ต้องการ	กลุ่มอายุ				
		1	2	3	4	5
<u>ผู้ขายเครื่องดื่ม</u>						
ต่ำกว่า 20 ปี	4.00	-				
21-30 ปี	3.43	*	-			
31-40 ปี	3.68	-	-	-		
41-50 ปี	3.69	-	-	-	-	
มากกว่า 50 ปี	3.93	-	-	-	-	-
<u>โทรศัพท์สาธารณะ</u>						
ต่ำกว่า 20 ปี	4.09	-				
21-30 ปี	3.29	*	-			
31-40 ปี	3.84	-	-	-		
41-50 ปี	3.88	-	-	-	-	
มากกว่า 50 ปี	3.73	-	-	-	-	-
<u>เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย</u>						
ต่ำกว่า 20 ปี	4.02	-				
21-30 ปี	3.78	-	-			
31-40 ปี	4.19	-	-	-		
41-50 ปี	3.69	-	-	-	-	
มากกว่า 50 ปี	4.53	-	*	-	-	-

ตารางที่ 27 (ต่อ)

สิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ และอายุ	คะแนนเฉลี่ยความ ต้องการ	กลุ่มอายุ				
		1	2	3	4	5
<u>กิจกรรมคู่หึ่งห้อย</u>						
ต่ำกว่า 20 ปี	3.75	-				
21-30 ปี	3.40	-	-			
31-40 ปี	4.16	-	*	-		
41-50 ปี	3.69	-	-	-	-	
มากกว่า 50 ปี	3.67	-	-	-	-	-

หมายเหตุ: * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1 หมายถึง อายุต่ำกว่า 20 ปี

2 หมายถึง อายุ 21-30 ปี

3 หมายถึง อายุ 31-40 ปี

4 หมายถึง อายุ 41-50 ปี

5 หมายถึง อายุมากกว่า 50 ปี

ระดับการศึกษา

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ โดยใช้สถิติ F-test พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการอยู่ 1 ประเภท คือ ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รายละเอียดดังตารางที่ 26

โดยเมื่อนำไปเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความต้องการในแต่ละกลุ่มระดับการศึกษาเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe ปรากฏว่า ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการประเภท ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร มีค่าความแตกต่างแต่ละกลุ่มระดับการศึกษาน้อยมาก จึงไม่สามารถแจกแจงเป็นรายคู่ได้

รายได้

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างรายได้อับความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ โดยใช้สถิติ F-test พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ที่มีรายได้แตกต่างกันมีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการแต่ละประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการแต่ละประเภทไม่แตกต่างกัน (ตารางผนวกที่ 4)

ภูมิลำเนา/บ้านเกิด

ในการศึกษาด้านภูมิลำเนาหรือบ้านเกิดนั้น ได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการ และผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดอื่นๆ เพื่อใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างภูมิลำเนากับความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ โดยใช้สถิติ t-test พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการอยู่ 2 ประเภท คือ เครื่องหมาย/แผ่นป้ายเพื่อบอกทิศทางในสวน และซุ้มขายเครื่องดื่มที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รายละเอียดดังตารางที่ 26 โดยผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดอื่นๆ จะมีความต้องการเครื่องหมาย/แผ่นป้ายเพื่อบอกทิศทางในสวนมากกว่าผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงถึง 4.09 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการ มีความคุ้นเคยกับสภาพพื้นที่สวนมากกว่า เนื่องจากมาบ่อยครั้งกว่าผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดอื่นๆ ส่วนผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการ มีความต้องการซุ้มขายเครื่องดื่มมากกว่าผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดอื่นๆ โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงถึง 3.82 (ตารางผนวกที่ 5)

ตารางที่ 28 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมของผู้มาใช้ประโยชน์ กับความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการของสวนศรีนครเขื่อนขันธ์

รายการ	F-test	Sig.
<u>ประเภทกลุ่ม</u>		
สนามเด็กเล่น	6.956	0.000*
<u>วัตถุประสงค์หลัก</u>		
ที่จอดรถเฉพาะจักรยานยนต์	4.780	0.010*
สถานที่รวบรวมพันธุ์ไม้ท้องถิ่น	4.994	0.008*
เจ้าหน้าที่ของสวนในการแนะนำ	3.076	0.049*

ประเภทกลุ่ม

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างประเภทกลุ่มในการเดินทางมาใช้ประโยชน์กับความ ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ โดยใช้สถิติ F-test พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ที่มี ประเภทกลุ่มแตกต่างกัน มีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการอยู่ 1 ประเภท คือ สนามเด็กเล่น ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รายละเอียดดังตาราง ที่ 28

โดยเมื่อนำไปเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความต้องการในแต่ละประเภท กลุ่มเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe ปรากฏว่า ประเภทกลุ่มที่มาคนเดียว กลุ่มครอบครัว/ญาติพี่น้อง และกลุ่มผสมทั้งเพื่อนและครอบครัวจะมีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ ประเภท สนามเด็กเล่น มากกว่าประเภทกลุ่มเพื่อน/คนรัก โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงถึง 4.40 3.98 และ 4.15 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มเพื่อน/คนรัก ส่วนใหญ่เป็นวัยหนุ่มสาว และยังไม่แต่งงาน และเดินทางมาใช้ประโยชน์โดยที่ไม่มีเด็กๆ มาด้วย ส่วนกลุ่มที่มาเป็นครอบครัวจะพานบุตรหรือ เด็กๆ มาเที่ยวเล่นในสวนสาธารณะมากกว่า รายละเอียดดังตารางที่ 29

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและ การให้บริการในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ต่อประเภทกลุ่มเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe

สิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ และประเภทกลุ่ม	คะแนนเฉลี่ยความต้องการ	ประเภทกลุ่ม			
		1	2	3	4
<u>สนามเด็กเล่น</u>					
มาคนเดียว	4.40	-			
กลุ่มเพื่อน/คนรัก	3.58	*	-		
กลุ่มครอบครัว/ญาติพี่น้อง	3.98	-	*	-	
กลุ่มผสมทั้งเพื่อนและครอบครัว	4.15	-	*	-	-

หมายเหตุ: * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1 หมายถึง มาคนเดียว

2 หมายถึง เพื่อน/คนรัก

3 หมายถึง ครอบครัว/ญาติพี่น้อง

4 หมายถึง ทั้งเพื่อนและครอบครัว

วัตถุประสงค์หลัก

ในการศึกษาด้านวัตถุประสงค์หลักนั้น ได้แบ่งกลุ่มวัตถุประสงค์หลักออกเป็น 3 กลุ่ม เพื่อนำมาทดสอบความแตกต่างระหว่างวัตถุประสงค์หลักกับความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ โดยใช้สถิติ F-test พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ที่มีวัตถุประสงค์หลักในการมาใช้ประโยชน์แตกต่างกัน มีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการอยู่ 3 ประเภท ได้แก่ ที่จอดรถเฉพาะรถจักรยานยนต์ สถานที่รวบรวมพันธุ์ไม้ท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ของสวนในการให้คำแนะนำ ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รายละเอียดดังตารางที่ 28

โดยเมื่อนำไปเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความต้องการในแต่ละกลุ่ม วัตถุประสงค์หลักเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe ปรากฏว่า ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการประเภท เจ้าหน้าที่ของสวนในการให้คำแนะนำ มีค่าความแตกต่างแต่ละกลุ่มน้อยมาก จึงไม่สามารถแจกแจงเป็นรายคู่ได้

ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการประเภท ที่จอดรถจักรยานยนต์ พบว่า กลุ่มที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพักผ่อนหย่อนใจและเพื่อออกกำลังกาย มีความต้องการมากกว่ากลุ่มที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติ โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงถึง 3.75 และ 3.71 ตามลำดับ ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการประเภท สถานที่รวบรวมพันธุ์ไม้ท้องถิ่น พบว่า กลุ่มที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติ มีความต้องการมากกว่ากลุ่มที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงถึง 4.31 รายละเอียดดังตารางที่ 30

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ต่อวัตถุประสงค์หลักเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe

สิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ และวัตถุประสงค์หลัก	คะแนนเฉลี่ยความต้องการ	วัตถุประสงค์หลัก		
		1	2	3
<u>ที่จอดรถจักรยานยนต์</u>				
พักผ่อนหย่อนใจ	3.75	-		
ออกกำลังกาย	3.71	-	-	
ศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติ	3.00	*	*	-

ตารางที่ 30 (ต่อ)

สิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ และวัตถุประสงค์หลัก	คะแนนเฉลี่ยความต้องการ	วัตถุประสงค์หลัก		
		1	2	3
<u>สถานที่รวบรวมพันธุ์ไม้ท้องถิ่น</u>				
พักผ่อนหย่อนใจ	3.68	-		
ออกกำลังกาย	4.03	-	-	
ศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติ	4.31	*	-	-

หมายเหตุ: * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1 หมายถึง พักผ่อนหย่อนใจ

2 หมายถึง ออกกำลังกาย

3 หมายถึง ศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติ

ระยะเวลาที่ใช้ประโยชน์ในสวน

ในการศึกษาด้านระยะเวลาที่ใช้ประโยชน์ในสวนนั้น ได้แบ่งระยะเวลาที่ใช้ประโยชน์ในสวนออกเป็น 4 กลุ่ม เพื่อนำมาทดสอบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาที่ใช้ประโยชน์ในสวนกับความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ โดยใช้สถิติ F-test พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ที่มีระยะเวลาที่ใช้ประโยชน์ในสวนแตกต่างกัน มีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการแต่ละประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ที่มีระยะเวลาที่ใช้ประโยชน์ในสวนแตกต่างกันจะมีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการไม่แตกต่างกัน (ตารางผนวกที่ 8)

ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ในการศึกษาด้านค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ได้แบ่งค่าใช้จ่ายออกเป็น 4 กลุ่ม เพื่อนำมาทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าใช้จ่ายในการเดินทางกับความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ โดยใช้สถิติ F-test พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ที่มีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน มีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการแต่ละประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางแตกต่างกันจะมีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการไม่แตกต่างกัน (ตารางผนวกที่ 9)

ตารางที่ 31 สรุปผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม และพฤติกรรมของผู้มาใช้ประโยชน์กับความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการของสวนศรินครเขื่อนชนันท์

ตัวแปร	ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ
<u>ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม</u>	
เพศ	แตกต่าง*
อายุ	แตกต่าง*
ระดับการศึกษา	แตกต่าง*
รายได้	ไม่แตกต่าง*
ภูมิลำเนา	แตกต่าง*
<u>พฤติกรรมของผู้มาใช้ประโยชน์</u>	
ประเภทกลุ่มของผู้มาใช้ประโยชน์	แตกต่าง*
วัตถุประสงค์หลักของผู้มาใช้ประโยชน์	แตกต่าง*
ระยะเวลาที่ใช้ประโยชน์ในสวน	ไม่แตกต่าง*
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมายังสวน	ไม่แตกต่าง*

หมายเหตุ: * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ที่มา: จากตารางที่ 26 และ 28

สรุปผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมกับความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการของสวนศรินครเขื่อนชนันท์ พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา แตกต่างกันมีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการแตกต่างกัน และการทดสอบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมของผู้มาใช้ประโยชน์กับความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการของสวนศรินครเขื่อนชนันท์ พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ที่มีประเภทกลุ่ม และวัตถุประสงค์หลักแตกต่างกัน มีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการแตกต่างกัน

โดยพบว่า รายได้ ระยะเวลาที่ใช้ประโยชน์ในสวน และค่าใช้จ่ายการเดินทาง ไม่มีผลต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการของสวนศรินครเขื่อนชนันท์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้มาใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้ต่ำ และเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่มาก จึงทำให้ความ

ต้องการเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ดังนั้นรายได้และค่าใช้จ่ายในการเดินทางจึงไม่มีผลต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ และนอกจากนี้ยังพบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ที่มีระยะเวลาที่ใช้ประโยชน์ในสวนแตกต่างกันจะมีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้มาใช้ประโยชน์มีความคาดหวังว่าสวนสาธารณะแห่งนี้จะมีสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการเหมือนกับสวนสาธารณะแห่งอื่นๆ ทั่วไป แต่เมื่อมาถึงแล้วสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการ ดังนั้นไม่ว่าผู้มาใช้ประโยชน์จะมีระยะเวลาที่ใช้ประโยชน์ในสวนมากหรือน้อย ต่างก็มีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการในระดับมากเหมือนกัน

ข้อวิจารณ์

จากการศึกษาเรื่องความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการของสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ สมุทรปราการ พบว่าผู้มาใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีสถานภาพโสด เป็นนักเรียน/นักศึกษา และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของแก้วกันยา (2548) โดยทำการศึกษาในสวนหลวง ร.๕ กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีสถานภาพโสด เป็นนักเรียน/นักศึกษา ส่วนใหญ่ไม่มีรายได้ และจากการศึกษาของวัชรวิ (2536) โดยทำการศึกษากรณีผู้เข้ามาใช้สวนสาธารณะของกรุงเทพมหานคร พบว่าส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปีและต่ำกว่า สถานภาพโสด และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 4,000 บาท

จะเห็นว่าผู้มาใช้ประโยชน์สวนสาธารณะแต่ละแห่งมีลักษณะใกล้เคียงกัน โดยเมื่อพิจารณาอายุของผู้มาใช้ประโยชน์พบว่า ส่วนใหญ่จะเป็นวัยหนุ่มสาว คือ มีอายุต่ำกว่า 20 ปี แต่ไม่เกิน 30 ปี ซึ่งเป็นวัยที่ยังมีความแข็งแรง มีกำลังมาก สามารถเดินทางมาออกกำลังกายหรือพักผ่อนหย่อนใจได้สะดวกกว่าผู้ที่มีอายุมากซึ่งมีข้อจำกัดทางด้านร่างกาย ประกอบกับเส้นทางการคมนาคมมายังสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ไม่ค่อยสะดวกนัก การเดินทางต้องขับจักรยานพาหนะมาด้วยตนเองหรือต้องเดินทางหลายต่อ อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้ที่มีอายุมากรู้สึกว่าจะไม่ได้รับความสะดวกในการเดินทาง และพบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด เนื่องจากคนโสดมีอิสระและเวลาว่างมากกว่าผู้ที่มีครอบครัวแล้ว ซึ่งมีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบต่อครอบครัวมากขึ้น และผู้มาใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้น้อย ซึ่งสัมพันธ์กับอาชีพที่พบว่าส่วนใหญ่ยังเป็นนักเรียน/นักศึกษา ยังไม่มีรายได้เป็นของตนเอง และสอดคล้องกับการศึกษาของบังอร (2544) ที่พบว่า เมื่อประชาชนมีรายได้มากขึ้นก็จะยิ่งส่งผลให้การเข้าไปใช้สวนสาธารณะลดน้อยลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีรายได้สูง จะมีทางเลือกในการพักผ่อนหย่อนใจได้หลายทาง เพราะมีกำลังซื้อมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย

ในส่วนของการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์มีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการทุกประเภทในระดับต้องการมาก และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความต้องการในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ความรู้ พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่มีความต้องการเครื่องหมาย/แผ่นป้ายเพื่อบอกทิศทางในสวนหรืออธิบายให้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ภายในสวน ด้วยคะแนนเฉลี่ยสูงถึง 3.90 คะแนน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขนาดพื้นที่ของสวนค่อนข้างกว้าง ผู้มาใช้ประโยชน์ที่ไม่คุ้นเคยจะไม่ทราบว่าจะควรเดินไปทิศทางใดและบริเวณต่างๆ มีไว้เพื่อประกอบกิจกรรมอะไรบ้าง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่มีความต้องการบริการน้ำดื่มสาธารณะ ด้วยคะแนนเฉลี่ยสูงถึง 3.90 คะแนน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้มาใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 76.70 ประกอบกิจกรรมการเดินหรือวิ่งออกกำลังกาย จึงมีความต้องการบริโภคน้ำดื่มมาก ประกอบกับผู้มาใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้น้อย จึงมีความต้องการน้ำดื่มสาธารณะที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย สำหรับด้านการให้บริการของสวน พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่มีความต้องการการให้บริการกิจกรรมพายเรือ/ปั่นจักรยานน้ำ ด้วยคะแนนเฉลี่ยสูงถึง 4.16 คะแนน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้มาใช้ประโยชน์มีความคาดหวังที่จะประกอบกิจกรรมดังกล่าว เหมือนกับสวนสาธารณะแห่งอื่นๆ ทั่วไป

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณและคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ พบว่า ผู้มาใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า สิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการที่มีปริมาณไม่เพียงพอและคุณภาพไม่เหมาะสมมากเป็นอันดับแรกๆ คือ เก้าอี้/ม้านั่งสำหรับพักผ่อน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสวนสาธารณะแห่งนี้มีความสวยงาม สงบร่มรื่น เหมาะสำหรับการนั่งพักผ่อนเพื่อพูดคุยกัน หรือเพื่อชมวิวทิวทัศน์ จึงมีความคิดเห็นว่าควรปรับปรุงในเรื่องของเก้าอี้/ม้านั่งทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพมากเป็นอันดับแรกๆ รวมทั้งห้องน้ำ/ห้องสุขา ที่ผู้มาใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าปริมาณไม่เพียงพอและมีคุณภาพไม่เหมาะสมมากเช่นกัน ซึ่งจากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า จำนวนห้องน้ำที่สามารถใช้งานได้นั้นมีจำนวนน้อย เนื่องจากบางห้องมีสภาพชำรุดและห้องน้ำไม่สะอาด เนื่องจากไม่มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

สำหรับในส่วนของการประเมินศักยภาพพื้นที่สวนศรีนครเขื่อนขันธ์ เป็นการประเมินโดยภาพรวมอย่างกว้างๆ โดยวิธีการทำ checklist ซึ่งดำเนินการโดยผู้วิจัย แม้ว่าจะไม่ได้ใช้การประเมินโดยสมการถ่วงน้ำหนัก (weighted score equation) ตามที่นิยมปฏิบัติ แต่ผู้วิจัยก็ได้พยายามรวบรวมข้อมูลให้ได้มากที่สุดทั้งจากการสังเกตในพื้นที่จริง จากการตรวจเอกสารและจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุม ครบถ้วนตามประเด็นที่กำหนดไว้ในแบบประเมินมากที่สุด

ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า ขนาดพื้นที่ สภาพความร่มรื่น สภาพภูมิทัศน์โดยรวมของพื้นที่สวน และความหลากหลายของกิจกรรมนันทนาการที่มีความเป็นไปได้ในสวน จัดว่ามีศักยภาพสูงเหมาะสำหรับการเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและเป็นแหล่งศึกษาธรรมชาติสำหรับประชาชน แต่เมื่อพิจารณาในประเด็นอื่นๆ ได้แก่ เส้นทางคมนาคมทั้งทางน้ำ ทางบก และการจัดแบ่งพื้นที่เพื่อการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ จัดว่ามีศักยภาพในระดับปานกลาง รวมทั้งโอกาสที่จะเกิดภัยคุกคามจากการใช้ที่ดินหรือการพัฒนาโดยรอบต่อสิ่งแวดล้อมของพื้นที่สวน และความพร้อมของการบริหารจัดการและบำรุงรักษาพื้นที่สวน จัดว่ามีศักยภาพในระดับต่ำ ดังนั้นในภาพรวมจึงสรุปได้ว่า สวนศรีนครเขื่อนขันธ์ มีศักยภาพสำหรับการเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและเป็นแหล่งศึกษาธรรมชาติสำหรับประชาชนในระดับปานกลาง (ตารางที่ 2) ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าหากมีการพัฒนา ปรับปรุง ในประเด็นที่มีศักยภาพในระดับปานกลาง-ต่ำ ให้มีศักยภาพเพิ่มมากขึ้นก็จะเป็นการเพิ่มศักยภาพพื้นที่สวนศรีนครเขื่อนขันธ์สำหรับการเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและเป็นแหล่งศึกษาธรรมชาติสำหรับประชาชนอย่างยิ่งย่นต่อไป